

Palet 17

LIST UČENICA ŽENSKOG ĐAČKOG DOMA SPLIT, BROJ 17, GODINA 2013.

IZDVVAJAMO SLJEDEĆE TEME:

- Moda i stil
- Djeca radnici
- Moj život u dvije države

Polet

Ženski đački dom Split

Ciril-Metodova 26

HR – 21000 Split

tel: 021/ 420 507

fax: 021/ 420 502

internet adresa:

www.zenskidjackidom-split.hr/

e-mail: zenski-djacci-dom@st.htnet.hr

UREDNIŠTVO:

Voditeljica sekcije:

Durdica Kamenjarin, prof.

Učenice:

Marta Biskupović, Marija Drmić,

Paula Katušić, Milica Kotarac

Odgajatelji i stručni suradnici:

Ljiljana Buljubašić, prof.

i Vlatka Vladilo, prof.

Učenice suradnice:

Ana Bašić, Mihaela Borić, Nikolina Bosnić,

Ana Cota, Marina Čavka, Ana Ćerluka,

Tea Ćurković, Marija Dragušica, Nikolina

Glumac, Antonija Jurin, Ana Mikelin

Opara, Anita Pavić, Klara Pavlinović,

Kristina Ribičić, Andela Samardžić

FOTOGRAFIJE

učenice i odgajateljice

LEKTURA

Zorana Granić, dipl.uč.

TISAK

Dalmacija papir, Split

ZA NAKLADNIKA

Vera Biočić, prof., ravnateljica

NASLOVNICA

Andela Galić, "Škure"

ZADNJA STRANICA

Fotografije panoa:

Božić, Dan sjećanja na Vukovar,

Dani kruha, Maškare, Svi sveti

Satovi – sekcija ručnog rada

Vrijeme je napravilo jedan krug i označilo početak nove godine. Kao i za svaku, i za prošlu smo godinu zabilježili lijepa iskustva, uhvatili već neke tradicionalne domske aktivnosti, zadržali u sjećanju putovanja, prisjetili se dolaska novih prijatelja... I tako je nastao „Polet“ br. 17. Kao svojevrstan spomenar dobrih, onih malo nespretnijih, i mnogih zabavnih trenutaka. Neke trenutke smo uhvatili fotografijom, neke inspiracije zabilježili olovkom.

Na stranicama ovog broja, posebnu pozornost posvetili smo djeci. Našu su znatiželju zaokupila: djeca radnici - potlačena i iskoristišena djeca Trećeg svijeta, sezonski radnici iz naše okoline, radnici iz ljubavi – volonteri.

Nastavili smo s prikupljanjem razmišljanja djevojaka iz domske zajednice, djevojaka koje svoje mladenačke snove sanjaju na tuđem jastuku, pripremajući se za izazov zvan život u službi boljeg sutra. Prelazeći na ležernije teme prošetali smo njihovim slobodnim vremenom i pronašli talente koje njeguju. Nadamo se da će vam se svidjeti rezultati našeg istraživanja, oblikovani našim olovkama. Pozivamo vas da uhvatite vremena i Polet-ite u naš svijet!

Uredništvo

Sadržaj

Riječ uredništva	3
Novosti u zraku	4
Dojmovi prvašica	6
Život u domu	8
Kviskoteka	11
Karaoke	12
Maškare	14
Kap života	16

Put putujem	18
Maturantice	20
Osvrt na vrijeme koje je prošlo	25
Moda i stil	28
Djeca radnici	30
Posvećujem	34
Preporuke za čitanje	36
I još dalje, i još više	40
Jezik naš svagdašnji	40
Zabavne stranice	42

NOVOSTI U ZRAKU

Nova školska godina, novi početak, nova škola, novi prijatelji, nova pitanja????! „Kako srednja škola zaista izgleda?

Hoću li imati velikih poteškoća s novim početkom, u novoj sredini? Kako će me prihvati učenici p rofesori? H očuli načino vep rijatelje?“.

Svaka promjena zahtijeva vrijeme prilagodbe na novosti koje nas okružuju. Prijelaz iz osnovne u srednju školu svakako je jedna od većih i stresnijih promjena u životu tinejdžera. Očekuje se da se brzo uklopite, uhvatite ritam sa zadacima ispred vas.

Jedna od novosti koja dolazi u paketu srednjoškolskih avantura je i život u đačkom domu. Naša kuća u Ćiril-Metodovoj ulici početkom ove školske godine ugostila je mnogo jedinstvenih novosti –nove stanarke. Na njih naravno ne pazi Big Brother, već odgajateljice, pedagoginja, ravnateljica, noćne paziteljice, ekipa iz računovodstva, medicinska sestra, kuharice, ekonom, spremićice, pralja i naravno naši meštari. Kao što vidite veliki je broj onih kojima se u svakom trenutku možete obratiti za pomoć, utjehu, dobar savjet ili najobičniji razgovor. Želimo vam puno novih uspjeha i prijateljstava!!!

Dobro nam došle!!!

红 r.br.	1. ODGOJNA SKUPINA	2. ODGOJNA SKUPINA	3. ODGOJNA SKUPINA	4. ODGOJNA SKUPINA	5. ODGOJNA SKUPINA	6. ODGOJNA SKUPINA	7. ODGOJNA SKUPINA
1.	Klara Latinac	Andjela Delonga	Marta Dukić	Matea Katić	Nikolina Bosnić	Ivana Bauk	Ljiljana Bagarić
2.	Katica Radić	Andrea Mišković	Monika Gašpar	Marina Čavka	Marija Drmić	Meri Jurić	Anabela Bonačić Vicić
3.	Iva Protrka	Zrinka Šućur	Tea Ćurković	Bepina Skoza	Nikolina Glumac	Kate Pajić	Andjela Biskupović
4.		Suzana Kozina	Bianka Marković	Marija Tereza Murina	Ana Cota	Andjela Ančić	Ana Čerluka
5.		Melani Škaro	Ivana Batalić	Tereza Palić	Anamarija Lozina	Carla Lučija Grgurević	Petra Čaušević
6.		Antonela Ćurković	Marija Kelava	Lucija Kolenić	Matea Domić	Matea Ledić	Petra Domjanović
7.			Filipa Šipić	Mihaela Bilonić	Klara Pavlinović		Ivana Dundić
8.			Ana Andrijašević		Frančeska Manzoni		Kristina Franić
9.			Vinkica Franetović		Josipa Žuljević		Mia Nuić
10.			Krisrtina Olujić				Iva Knezović
11.			Matea Živalj				Laura Radišić

Odgajateljica Vlatka Vladilo, prof.

DJELATNICI ŽENSKOG ĐAČKOG DOMA SPLIT ŠKOLSKA GODINA 2012./2013.

Ravnateljica Vera Biočić, prof., **odgajateljice**: Majda Barada, prof., Ljiljana Buljubašić, prof., Đurđica Kamenjarin, prof., Daria Sladoević, dipl.uč., Zrinka Šarić Mužinić, prof. Štefica Tranfić Unković, prof. i Vlatka Vladilo, prof.,

pedagoginja Tea Jerić, prof., **medicinska sestra** Marina Bauk, **noćne paziteljice**: Marija Rajčić, Ina Krželj (zamjena), **tajnica** Maja Božinović Bosanac, dipl. iur.,

računovodstvo: Mirjana Grubić, dipl.ecc. i Marija Tečić, **kuharice**: Rosa Lasić, Anka Majdov, Katica Modrić, Mirjana Rogulj i Đurđa

Odgajateljsko vijeće

Vranješ, **ekonom**

Mirjana Lovrić, **kućni majstori/domari**

Lovre Kekez i Zoran

Maslač, **pralja/peglačica**

Milenka Hrštić, **spremačice**:

Mirjana Marović i

Nada Vlašić.

Vera Biočić

Vlatka Vladilo

Ina Krželj

Marija Rajčić

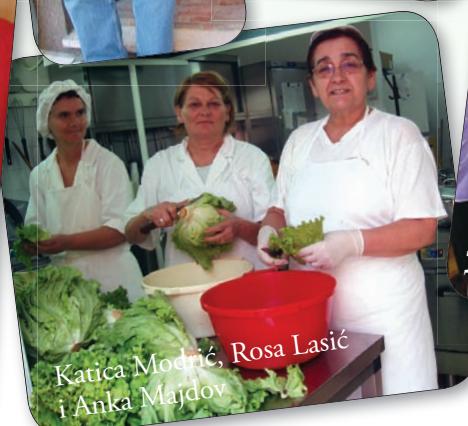
Lovre Kekez

Zoran Maslač

Milenka Hrštić

Katica Modrić, Rosa Lasić i Anka Majdov

DOJMOVI PRVAŠICA

U Dom sam došla prvenstveno zbog škole koju sam upisala u Splitu. Dobra preporuka su i moje sestre koje su također bile u Domu.

Od samog početka najviše su mi se svidjele cimerice, odgajateljica Jelena s kojom imam milijun tema, pa onda slobodne aktivnosti.... Zatim sam upoznala nekoliko djevojaka iz susjedne sobe. Što sam duže u Domu upoznajem sve više ljudi i stvari koje mi se svidaju.

Na granici sviđanja i nesviđanja je hrana. Nisam baš izbirljiva, volim i jedem sve, volim i ribu. Ali baš svaki petak ista riba i ista krumpir salata? Nije neki izbor.

Bude u Domu nesuglasica među djevojkama, nervoze zbog neurednog WC-a, ponekad i ozbiljnijih svada. Ali uvijek nešto naučim.

Iz svega navedenog može se zaključiti kako sam se prilagodila. Zahvaljujući mojoj sestri, cimericama. Sudjelovala sam u programu Adaptacije kojega su vodile odgajateljice; shvatila sam to ozbiljno jer prilagodba nije nešto bezazleno, važno je kako se osjećam u novoj okolini, kako je upoznajem.

Važno je spoznati pravi smisao riječi DOM.

Marina Čavka, I razred, III gimnazija

U Dom sam došla na preporuku prijatelja i roditelja. Najviše mi se sviđa ekipa u mojoj 14-ici, sviđa mi se spremačica Mirjana, kuharica Irena, nasmijane odgajateljice Đurđica i Vlatka.

Nije mi baš leglo dobro što se moramo rano ustajati

Odlično sam se prilagodila. Stekla sam nove prijatelje. I sada znam da je Imotski najljepši grad na svijetu.

Ana Ćerluka, I razred, Zdravstvena škola

Kada sam odlučila upisati školu u Splitu počela je potraga za mjestom gdje će boraviti. Znala sam da me roditelji ne bi pustili u stan. Ideja da idem u Dom najviše im se svidjela zbog nadzora. I meni se sviđa što uvijek ima netko tko mi može pomoći, objasniti teško gradivo. Ne sviđa mi se npr. hrana, ili pravilo za gašenje svjetla navečer. Ali sve to nadoknađuju dobre cimerice koje su za ovo kratko vrijeme postale prave prijateljice.

Ana Cota, I razred, Prirodoslovno tehnička škola

Najviše mi se u Domu sviđa cvjetić kojega uzgaja moja cimerica Kika. A najmanje mi se sviđa sve osim cvjetića. Ja sam još u procesu prilagodbe.

Nikolina Glumac,
I razred, IV gimnazija

Teško je doći iz malog mesta u veliki grad, među drugačije ljude. Puno teže nego sam mislila. Pogotovo kad mama i tata nisu tu da me podrže kad dobijem lošu ocjenu, kad mi je dan loš. Sve je novo: novi grad, škola, Dom, cimerice. Od svega sam se najbolje prilagodila na cimerice. I na neke domske aktivnosti.

Nikolina Bosnić, I razred,
Prirodoslovno tehnička škola

Moja je prilagodba došla sama od sebe. Ako se želim školovati moram biti tu! I podnositi hranu koja mi se ne sviđa, buku, neprivatnost, WC bez grijanja. Ali sviđa mi se zajedništvo.

Tea Ćurković, I
razred, Ekonomsko
birotehnička škola

NOVOSTI U ZRAKU

Fotografije sa pedagoških radionica programa Adaptacija, rujan/listopad 2012.

MOJA PRVA DOMIJADA

Predugo sam ju čekala. Tijekom godine sudjelovala sam u izradi mnogih rukotvorina u sekciji ručnog rada, radila u pripremi domskog lista Polet, odlazila na rukometne treninge svakog tjedna.

Sportska regionalna domijada održala se 14. travnja 2012. godine u Zadru. Putovalo je nas jedanaest rukometašica i dvije stolnotenisice. Nošene željom za pobjedom i putovanjem u Umag na Državnu domijadu, borile smo se do zadnjeg daha. Ali, nije bilo dovoljno za najveće pehare. U Split smo donijele pehare drugog za rukomet i trećeg mesta za stolni tenis. Rukometnu ekipu porazile su učenice dubrovačkog Ženskog učeničkog doma Paola di Rosa, a u stolnom tenisu nepobjedive su bile djevojke UD Srednje škole Braća Radić iz Kaštel Štafilića. Unatoč ne baš najboljim i željenim rezultatima, mi smo ispunile svoj cilj - dobrog društva i zabave nije nedostajalo.

Domijada u kojoj smo se natjecale u raznim područjima kulture bila je uspješnija od sportske. U Zadar smo putovale 21. travnja, opet u subotu. Bilo je više predstavnica, više aktivnosti, pa i više izborenih pobjeda. Natjecale smo se u kategorijama: ples, folklor, dramska i recitatorska sekcijsa.

Izložile smo uratke sekcije ručnog rada, likovne sekcijsi i domski list Polet. Konkurenca je bila vrijedna svakog poštovanja. Ali i mi smo bile vrijedne te smo se istaknule u gotovo svim kategorijama. Prva mjesta osvojile su ekipe dramske sekcijsi i folklor, plesna grupa je zaslужila drugo mjesto. Ručni rad u Umagu predstavljala je "Vesela kiša", stalak za kišobrane kojega smo napravile Marta i ja. I opet je bilo u izobilju zabave i smijeha. A bome i živciranja.

I na kraju regionalne priče odajemo priznanje zadarskim kolegama i prijateljima, obavili su odličan posao, okupili domove iz regije i omogućili nam dobro druženje i zabavu.

Uvijek se može bolje, no zadovoljne smo ovogodišnjim ostvarenjem.

Paula Katušić

SLOBODNE AKTIVNOSTI

Slobodno vrijeme je prostor za kreativno djelovanje. Važno je za razvoj osobnosti jer otvara mogućnost za zadovoljavanje interesa i potreba. Funkcije koje se vežu uz slobodno vrijeme su odmor, razonoda, doprinos kulturnom, estetskom i stvaralačkom razvoju.

U Domu djeluje čitav niz izbornih i posebnih

programa, svrha im je ponuditi kvalitetne sadržaje za osmišljeno korištenje slobodnog vremena. Slobodne aktivnosti vode odgajateljice, ponekad uz pomoć vanjskih suradnika. Učenice, prema vlastitim sklonostima i talentima, biraju aktivnost u kojoj žele sudjelovati. Riječu i slikom predstavljamo rad nekih sekcijsi.

DRAMSKA GRUPA - DASKE KOJE ŽIVOT ZNAČE

Daske, pozornica, reflektori, zastor. Kao mala djevojčica sanjala sam te daske koje život znače. U Domu mi se pružila prilika da pokažem i izbrusim svoj talent. Od prvog razreda uključila sam se u dramsku sekciju. Lijepo je to iskustvo. Sviđa mi se opuštena atmosfera i druženje. Svaka proba je prilika da se nakon napornog dana prepustim uživanju. Dramsku sekciju vode odgajateljica Daria Sladoević, i vanjska suradnica Ana Dalbello.

Kristina Ribičić

FOLKLOR

Potaknuta iskustvom prošlogodišnje državne domijade, odlučila sam se pridružiti curama na folkloru. Sekciju vodi odgajateljica Majda Barada i stručna suradnica Bruna Čondić. Probe su svakog tjedna. Nas desetak

uvježbavamo koreografiju temeljenu na plesovima iz Baranje. Malena grupa ispunjena je pozitivnom energijom i željom za napretkom. Nekima su ovo prva folklorena iskustva dok su neke djevojke već iskusne. Iako intenzivne, probe su uvijek ispunjene smijehom i pjesmom. Naporno radimo i nadamo se da ćemo biti uspješne na ovogodišnjoj Domijadi.

Paula Katušić

KLAPA

Od ponuđenih aktivnosti klapa mi se učinila najbolji izbor. Volem pjevati, i u Makarskoj sam pohađala glazbenu školu. Dileme nije bilo. I pogodila sam. Klapu vode odgajateljica Vlatka Vladilo i vanjska suradnica Antonia Jurić. Nas desetak sastajemo se jednom tjedno. Na početku ponavljamo što smo prije naučili i uvježbali, zatim nastavljamo s novom dionicom. Pred kraj pjevamo pjesme po vlastitom izboru. Ekipa je super. Za Domijadu pripremamo „Zapivala tica mala“.

Klara Pavlinović

ŽIVOT U DOMU

RUČNI RAD

Upitali smo kreativce iz sekcije ručnog rada što to rade ponedjeljkom navečer s odgajateljicom Zrinkom Šarić Mužinić. Kažu kako su se pobrinule da svi važni datumi budu obilježeni u Domu kroz izradu prigodnih predmeta i panoa. Također, nisu dopustile da djevojke iz Doma kasne na dogovore s dečkima pa su izradili zidne satove za svaku odgojnu skupinu. Sekciju domske klape počastili su unikatnim ručno izrađenim kravatama. I one se spremaju za ovogodišnju domijadu, planove, naravno, ne smiju otkriti. Upitali smo voditeljicu gdje nalazi inspiraciju. Odgovorila je zapjevavši (više ili manje

lijepo) „Vi ste moja inspiracija, bez vas ne mogu i neću“, pridonijevši tradicionalno dobroj atmosferi kreativne sekcije.

Marta Biskupović

SPORTSKE SEKCIJE

Rukomet vodi pedagoginja Tea Jurić uz pomoć trenerice Antonije. Djevojke treniraju u dvorani OŠ Marjan.

Stolni tenis vodi odgajateljica Ljiljana Buljubašić. U trim kabinetu djevojke marljivo treniraju jednom tjedno.

Milica Kotarac

PLESNA GRUPA

Plesnu sekciju vodi odgajateljica Štefica Tranfić Unković sa suradnicom Vernonom Mihanović. Okuplja djevojke koje uživaju u plesu, ritmu, glazbi. Uz maštovitu koreografiju stvara se sklad umjetničkog izražavanja pokretom.

Marija Drmić

Kviskoteka

IZ PERA VODITELJICA

Kada je odgajateljica ponudila meni i Marti uloge voditeljica na ovogodišnjoj Kviskoteci osjetila sam nelagodu. Nije se činio lagan zadatak: izići na pozornicu pred sve te cure. No odgajateljica nas je ohrabrla, ulila nam veliku dozu samopouzdanja. Shvatila sam to zapravo kao čast i ukazano povjerenje.

I tako, mi nesigurne, ali vesele, preživjele smo prvu večer. Prva je Kviskoteka kratko trajala, ali bila je najteža od svih. Ipak je bio prvi put. Iz tjedna u tjedan napredovale smo, vježbale, postajale sigurnije. Posljednju Kviskoteku smo, usudila bih se reći, profesionalno obavile.

Hvala odgajateljici koja nam je povjerila zadatak... nadam se da smo to povjerenje i opravdale.

Paula Katusić

Ove sam godine imala čast sudjelovati na Kviskoteci kao suvodičica. Kroz pet tjedana, jednu smo večer posvetili tom zabavnom natjecanju. Zajedno s natjecateljicama učile smo nove pojmove, prisjećali se već poznatih i ostali iznenadjeni fascinantnim zanimljivostima iz svakodnevnog života. Dobro smo se zabavljale, smijale s publikom i natjecateljicama, čak smo pokušale plesati s narančama. U Kviskoteci nije bilo mjesta za tugu i razočaranje nakon ispadanja, naučili smo da nakon poštene borbe to nema smisla. U igrama su odlučivale nijanse i sreća. A u zadnjoj, finalnoj Kviskoteci, svi su bili nagrađeni, natjecatelji i mi voditeljice. Nadam se da ćemo sudjelovati i sljedeće godine u toj obvezi iz snova!

Marta Biskupović

IZ PERA POBJEDNICA

Dom nam pruža pregršt različitih sekcija i aktivnosti i svaka od njih ističe se na svoj način. Ne favoriziramo ni jednu, ali vjerujemo da će nam najljepše uspomene ostati s Kviskoteke. Ove godine natjecalo se sedam odgojnih skupina, bilo je teže ali i zanimljivije. Nas dvije, već drugu godinu za redom, predstavljamo svoju odgojnu skupinu i ponosne smo zbog toga. Krug za krugom, igra za igrom i u finalu smo. Šesta odgojna skupina, četvrtu godinu za redom pobjeđuje i donosi najveću tortu svojim curama. Moramo priznati da se nismo pretjerano pripremale, shvativši ovo

kao zabavu i uživanje s ostalim curama. Zbog toga su pobjeda i iznenadenje bili još veći. Znamo da „sreća prati hrabre“ i ne treba puno zamarati pobjedom. Sve je to kao neka lutrija, u kojoj izvučeš dobru ili lošu kartu. Ne žalimo ni za čim i ništa ne bi mijenjale. Želimo sreću i dobru zabavu curama koje ostaju iza nas i nastavljaju natjecanje.

Marija Dragušica & Antonija Jurin

Karaoke

Već tradicionalno, i ovog smo prosinca, uživali u Karaoke božićnom programu. Natjecalo se pet pjevačkih dueta i jedna

Pobjednice

Bijelo dugme NE SPAVAJ MALA MOJA

ne spavaj mala moja muzika dok svira
jedan ludi ritam nikom ne da mira
mama je legla i odavno spava
niko neće znati da si bila s nama
čekat ču te još trenutak mala moja
onda odoh plesat sam
onda odoh plesat sam

budi se svi te zovu
muzika se čuje
zaigrajmo skupa
cijelo društvo tu je
tata spava svuda već je tama
niko neće znati da si bila s nama
čekat ču te još trenutak dušo moja
onda odoh plesat sam
onda odoh plesat sam

jer to je mala moja rock'n'roll
rock'n'roll rock'n'roll ...
mala to je rock

solistica. Karaoke božićnu zabavu uveličali su svojim nastupom: klapa Ružmarin sa pjesmom „Božić bijeli“, dramska sekција izvela je igrokaz „Badjna večer u Ženskom đačkom domu“, sekција ručnog rada upriličila je modnu reviju „Pregače i kravate“. Specijalni gosti, Marko & Kristijan, došli su iz Srednje tehničke prometne škole i zabavljali nas uz pjesmu i gitaru.

U pjevanju su se natjecale: Lucija Jažić i Antonija Vučetić, Antonija Čuljak i Zorica Topić, Andjela Stipić i Kristina Marić, Marija Tereza Murina i Tereza Palić, Kristina Pipinić i Marija Drmić, solo pjesmu otpjevala je Josipa Budimir. Najveći broj glasova dobiti su Zorica & Antonija za odličnu rock izvedbu „Ne spavaj mala moja“.

Nismo spavale. Božićni ugodađaj ispunio je dvoranu, rasplesao i raspjevao naša srca.

Kristina Ribičić

KARAOKE

Andela Stipić & Kristna Marić

voditeljica Kristina Ribičić

Kristina Pipinić
& Marija Drmić

Kristijan
& Marko

Zorica Topić
& Antonija Čuljak

Marija Tereza Murina
& Tereza Palić

MAŠKARE

Maškare, ča mogu maškare

Si vi ponekad poželimo biti nešto drugo. Barem na jedan dan postati netko drugi, netko bolji, lošiji, smješniji, čudniji, jednostavno drugačiji.

Prije su se ljudi maskirali sa željom da otjeraju i uplaše zimu koja im je bila duga i hladna. Koga plaše današnje maske? Jesu li su one odraz onoga što želimo biti?

Treba li čovjeku današnjeg vremena maska ili nam je u životu kao i na maskenbalu – kada skinemo masku prestaje veselje?

Odlučite li staviti ...ili skinuti masku...ispod nje uvijek i samo ste vi.

MASKENBAL U DOMU

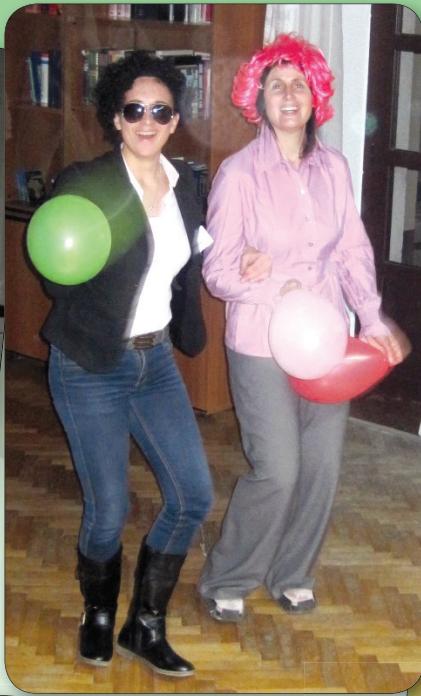
Već pomalo tradicionalno, i ove smo godine pripremili maskenbal u domu. Noć kada svatko može biti što hoće, noć u kojoj se svi pretvaramo u ono što potajno želimo, noć ispunjena zabavom i smijehom. Odgajateljica Vlatka organizirala Bal pod maskama i natjecanje za naj...masku. Grickalice, nagrade, baloni.... i mogli smo početi.

Žiri su činile predstavnice Vijeća učenicu, iz svake odgojne skupine po jedna djevojka. Maskirane djevojke su se lagano okupljale i slavlje je počelo. Svatko je prezentirao svoju masku u najboljem izdanju. Žiri je ocijenio uložen trud i kreativnost, izdvojio najbolje.

Prva grupna nagrada pripala je "Pandama" učenicama šeste odgojne skupine. Prvu pojedinačnu nagradu osvojila je Andela Stipić za masku klauna. Ostale djevojke nastavile su plesati i zabavljati se još dugo. Pridružite nam se i do godine!

Milica Kotarac

MAŠKARE

U tebi su tri čovjeka.

Jedan, kakav bi želio biti.

Drugi, kakav misliš da jesi.

I treći, kakav si zaista.

Tog jedino ne poznaješ.

SEMEP

(South-Eastern Mediterranean Sea Environmental Project)

Odgojno-obrazovni projekt Ministarstva prosvjete i športa RH, Odjela za međunarodnu suradnju i Zavoda za školstvo. To je projekt odgoja i obrazovanja o okolišu koji omogućuje proučavanje zajedničkih problema okoliša na području Mediterana. Okuplja obalne zemlje jugoistočnog Sredozemlja među kojima i Hrvatsku.

Cilj projekta je:

- uočavanje ekoloških problema u okolišu,
- ekološko osvješćivanje mladih ljudi,
- promišljanje o uzrocima i posljedicama uništavanja okoliša,
- razvijanje sklonosti prema znanstvenom pristupu,
- povezivanje škola na međunarodnoj razini na način da se problemi lokalne sredine predstavljaju drugim sredinama i obratno,
- razmjenjivanje podataka,
- preporuke za poduzimanje mjera, uspoređivanje i suradnja.

Širi cilj SEMEP projekta je:

- poticanje znanja,
- podizanje svijesti i razumijevanja o zajedničkoj povijesnoj, društvenoj, kulturnoj, ekološkoj i etičkoj baštini mediteranskih zemalja jugoistočne Europe, radi promicanja kulture nenasilja i tolerancije među državama.

SEMEP je s programom u Hrvatskoj započeo prije 16 godina, od UNESCO-a je prihvaćen prije dvadeset godina. U program je uključeno 40-ak srednjih škola i 2 osnovne škole, od Labina do Dubrovnika, uključujući i otokе.

Ženski đački dom Split, kao jedini učenički dom, u ovom projektu sudjeluje šest godina.

UNESCO određuje teme za rad. Tijekom školske godine organiziraju se dva seminara za voditelje projekta i Ljetna škola na otoku Visu. Ljetna škola organizira se u srpnju, traje **četiri dana**, na njoj sudjeluju voditelji i učenici koji predstavljaju školski projekt. Osim predstavljanja projekta, organizirana su zanimljiva predavanja, radionice, terenski rad, cjelodnevni izlet na otok Biševo, i zajednički projekt voditelja i učenika.

SEMEP-ovci se uključuju i u druge akcije zaštite okoliša (Plavi dan, Clean up the Med...).

Na Ljetnoj školi 2012. g. naš rad: " Izvor slatke vode u Splitsko-dalmatinskoj županiji" predstavila je učenica Andjela Samardžić.

Sažetak:

Voda je izvor života, ona stvara i razara, ona znači život, a i smrt. Unatoč tomu što je naš planet bogat vodom i razvoj suvremene tehnologije proširuje mogućnosti iskorištavanja vodnih resursa, lako dostupne, prirodno slatke, još manje pitke vode, na Zemlji je razmjerno malo. Svega oko 1% slatke vode na Zemlji (0,007% od sveukupne vode) je raspoloživo izravno za potrebe čovječanstva. Pitke je vode sve manje. Više je razloga tome: rastući broj stanovnika, klimatske promjene, sve veće onečišćenje površinskih i podzemnih voda, nejednaka i neravnomjerna raspodjela vode, pogranični nesporazumi i sukobi za vodu, te privatizacija vodnog bogatstva. To nas je potaknulo da istražimo vodene resurse u svom okruženju, da usporedimo vodne resurse u svojoj domovini s onima na Mediteranu i u svijetu.

Zahvaljujući geografskom položaju, posebnostima reljefa i klime, Hrvatska raspolaže znatnim količinama kvalitetne slatke vode koja je preduvjet zdravog života i mogućeg blagostanja. Po bogatstvu dostupnosti vodnih izvora Hrvatska se nalazi, na petom mjestu u Europi, na četrdesetdrugom mjestu u svijetu.

Od raspoloživih količina slatke vode Hrvatska iskorištava samo 4%. Kvalitetne vode ima najviše u krškom području, Primorju, Lici i Dalmaciji. Naša županija je bogata izvorima slatke vode što nas obvezuje da je čuvamo i zaštitimo.

Odgajateljica: *Ljiljana Buljubašić*

Ljetna škola SEMEP-a

14. Ljetna škola SEMEP-a održana je u Komiži na otoku Visu od 7. do 14. srpnja 2012. Učenica Andjela Samardžić iz našeg Doma aktivno je sudjelovala u projektu SEMEP-a i predstavila nas u Komiži.

Pročitajte njene dojmove!

U vruće subotnje popodne 7. srpnja s odgajateljicom Ljiljanom krenula sam prema otoku Visu u sklopu projekta "SEMEP". Sami put s trajektom bio je vrlo naporan, ali upoznavanje sa semepovcima iz cijele Hrvatske u hotelu „Biševo“ bilo je uzbudljivo i rastjeralo svaki umor. Na ljetnoj školi SEMEP-a sudjelovala je 21 škola. Prvu večer proveli smo svi zajedno u lokalnom klubu. Trebam li reći da je bilo super?

Slijedeći dan posjetili smo mali raj na zemlji. Modru špilju na Biševu. Ostavila me bez daha, zaslijepila me plavetnilom i

bistrinom. Ta plava boja je NEZABORAVNA. Popodne sam provela kupajući se na pješčanoj plaži. I sljedeći je dan bio zabavan i zanimljiv. Na programu su bile radionice "Pjesme o vodi" i "Određivanje oblaka nad Komižom". Okušala sam se u pisanju haiku poezije, moram posebno pohvaliti odgajateljicu Ljiljanu koja je napisala odličnu pjesmu. Određivala sam oblake nad Komižom kojih i nije bilo baš puno. Poslijepodne sam pratila prezentacije semepovaca. Zanimljiva su bila sva izlaganja, posebno mi se svidjela tema "Balasne vode". Možda i zbog dvojice prekrasnih momaka iz Pomorske škole Bakar. Pričali su kako je naše more sve više onečišćeno balasnim vodama.

Moja je prezentacija bila na rasporedu sljedeće jutro. Tema "Izvori slatke vode u Splitsko-Dalmatinskoj županiji". Uzbuđenje i trema su učinili svoje, ali uspješno sam obavila zadatak i ispalio je super.

Došla je zadnja večer. Zar već? Zabavljali smo se na obližnjoj plaži, pjevali do ranih jutarnjih sati. Zatim samo krenuli u razgledavanje Visa: posjetili smo: Toplice i Arheološki muzej. Sklopili smo divna prijateljstva i nadam se da ćemo ostati u kontaktu. Brzo je prošlo. Poželjela sam ostati još, ali vrijeme to nije dopušталo. Kaže se "Sve što je lijepo kratko traje!" Zahvaljujem odgajateljici Ljiljani i Domu što sam imala priliku sve doživjeti, i već se preporučam za sljedeću godinu. Bilo bi lijepo opet posjetiti otok Vis i vidjeti "staru ekipu"! • *Andjela Samardžić*

PUT PUTUJEM

S Ninom Plazibat, učenicom II. razreda I. gimnazije, razgovarala sam o životu u dvije države, raznolikosti, prednostima i nedostacima.

MOJ ŽIVOT U DVIJE DRŽAVE

Rođena sam u Zuriku, u Švicarskoj. Živjela sam tamo do svoje petnaeste. Tada sam došla u Split, u Dom, u srednju školu.

Rano sam se susrela s više različitih jezika. U roditeljskom domu uvijek smo razgovarali na hrvatskom. To se pokazalo korisnim jer sam izbjegla mnoštvo problema kad sam krenula u srednju školu. U Švicarskoj sam učila i govorila njemački.

Švicarska je organizirana i uredna država. Život je ubrzan. Ljudi imaju malo slobodnog vremena, što baš i nisu dobri uvjeti za obiteljski život. Ipak, moji su roditelji uvijek imali vremena poslušati me, pomoći. To nije prestalo ni kada sam se odvojila od njih i preselila u Split.

U Švicarskoj sam rano naučila koliko je važno međusobno poštivanje bez obzira na religijsku, rasnu, nacionalnu ili bilo koju drugu pripadnost.

Školski sustav se razlikuje od našeg. U Švicarskoj nastava počinje u 7,30 sati, a traje do 15 ili 16 sati. Pauza za ručak je jedan sat, srijedom je nastava samo u jutarnjoj smjeni. Osnovna škola traje devet godina, nakon toga svatko odluči hoće li polagati prijemni ispit za upis u gimnaziju i nastaviti školovanje ili će pronaći posao i izučavati samo jednu struku.

Priznajem da sam zahvalna za iskustvo i znanje koje sam stekla živeći u Švicarskoj, ali draži mi je život u Hrvatskoj. Ljudi, škola u kojoj više naučimo, more koje obožavam, klima ... sve mi bolje pristaje. I ono najvažnije – svi govorimo istim jezikom. Osjećam da sam u svojoj domovini, vidjela divne pripadanja.

PET BRZIH ILI/ILI ZA NINU: HRVATSKO ILI ŠVICARSKO?

MOMCI - domaće je domaće hahaha :D
KINO - hrvatsko jeftinije je
IZLASCI - u Hrvatskoj.
ODNOS MEĐU LJUDIMA - hrvatski
HRANA - važno samo da je jestivo :)

Marta Biskupović

Italija

10.-15 rujna 2012.

Željno iščekivano putovanje u talijansku pokrajinu Umbriju napokon je stiglo. Zajedno s većinom razreda i nekim učenicima drugih i trećih razreda II. splitske gimnazije, koji su kao svoj drugi strani jezik odabrali talijanski, krenula sam na putovanje. Trajektom Blue Line-a jednog rujanskog utorka predvečer prepustili smo se ugodnoj noćnoj vožnji prema Anconi. Stigli smo u jutarnjim satima.

Prvi grad kojeg smo posjetili je Assisi, poznatiji po svetom Franji. Očarala nas je velika bazilika posvećena svecu. Putovanje smo nastavili prema Peruggi gdje smo razgledali glavne gradske ulice te srednjovjekovne građevine.

Predvečer smo stigli u Rimini. Smješteni smo bili u hotelu "Spiaggia Marconi" u sklopu velikog hotelskog naselja koje se proteže duž pješčane plaže.

Sljedećeg dana posjetili smo dva, po mnogima, najljepša gradića tog dijela države: Gubbio i Urbino.

Četvrti dan nas je očarala državica San Marino. Unatoč magli koja je obavijala grad-državu nerado smo napustili to čarobno mjesto.

Na povratku smo posjetili Ravennu i Ferraru. Na radost većine putnika, ostalo je vremena za nezaobilazni shopping u jednom od outleta u blizini.

Iscrpljeni, sretni i puni dojmova nastavili smo putovanje. Jutro smo dočekali u trajektnoj luci Split.

Paula Katušić

Ovajt MATURANTICE

Državna matura, izbor fakulteta, a samim time i izbor budućnosti, čine četvrti razred srednje škole teškim i stresnim većini maturanata. Među njih spadam i ja. Sve mi se to još uvijek čini nerealnim i miljama udaljenim, no zapravo sam tek mali korak od svega. I dok razmišljam o kraju srednje škole, jednog velikog poglavlja mog života, ne mogu izbjegći sjećanje na sam početak, na sve što se dogodilo tokom ove četiri godine.

Počelo je jednoga jutra kad sam konačno odlučila: "To je to, srednju školu ču upisati u Splitu." Nastala je nova dilema: "Gdje ču stanovati?" Nakon raspitivanja, kao najbolji izbor pokazao se đački dom. Praznici su te godine prošli brže nego inače, na samom kraju došao je "Dan D". Prvih nekoliko sati u mislima mi je bilo pitanje kako ču od sada koračati potpuno nepoznatom stazom, daleko od doma. Bila sam tek na početku staze za koju mi se činilo da nema kraja. Sad, kad sam pred samim ciljem, shvaćam koliko je ona zapravo kratka i kako se četiri godine čine kao jedan dan.

Iako su brzo prošle, poslijednje četiri godine donijele su mi ogromno iskustvo. Život u domu može te poučiti o mnogočemu samo to moraš dopustiti. To nisu definicije, formule i razni podatci koje usvajamo iz udžbenika. Dom ne podučava na isti način kao škola. Dom podučava znanjima koja su na drugoj razini. Podučava nas suživotu s drugim ljudima, zrelosti i samostalnosti. To često zaboravljamo ili čak ne primjećujemo zbog pravila koja nam se nameću i koja nas ograničavaju. Stečena prijateljstva, smijeh podijeljen s cimericama, razgovor s odgajateljicom koji ti pomaže u "kriznim" situacijama i svi ostali trenutci u Domu često padaju u drugi plan.

Ponekad to zaboravljamo i uz dom vežemo samo pravila, opomene, neslaganja s drugim učenicama ili pojedinim pripadnicima domskog osoblja, nedostatak mira za učenje i druge negativne pojave koje se događaju.

Sad, kad prelistavam to poglavlje života, shvaćam da je sve što sam proživila u domu na mene ostavilo dubok trag. Život u domu po mnogočemu se razlikuje od života u sigurnosti roditeljskog doma i nikad ga ne može dostići. Možda je to razlog zašto je petak najbolji, a ponедjeljak najgori dan u tjednu. Sve u svemu, ja se ovih godina što su prošle sjećam s osmijehom na licu. Negativne pojave kojih je bilo blijede kako se približava kraj. Sve takve uspomene ostaju negdje uz stazu. Ja sa sobom dalje nosim samo sretne trenutke i nova prijateljstva, sve ono čega ču se s osmijehom sjećati kada pomislim na Ženski đački dom, Split.

Maturantica

1. odgojna skupina

Odgajateljica Daria Sladoević, dipl.uč.

Andrea Lišnić
Turističko-ugostiteljska škola,
otelijersko-turistički tehničar
Tijarica

Franciska Čanaki
Zdravstvena škola, fizioterapeut
Splitska, Brač

Karmen Martinić
Prirodoslovno-tehnička škola,
gimnazija
Pučišća, Brač

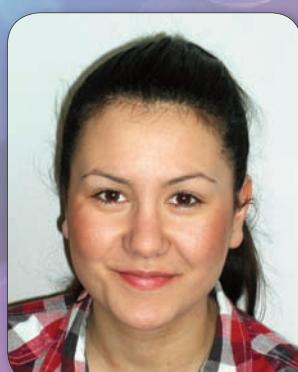
Petra Mihovilčević
Prirodoslovno-tehnička škola, gimnazija
Hvar

Vesna Jurić
III gimnazija
Primorski Dolac

Lucija Džimbeg
Turističko-ugostiteljska škola,
otelijersko-turistički tehničar
Sinj

Kristina Marić
Turističko-ugostiteljska škola,
otelijersko-turistički tehničar
Velići

Ivna Eterović
Zdravstvena škola, fizioterapeut
Pučišća, Brač

MATURANTICE

2. odgojna skupina

Odgajateljica Zrinka Šarić Mužinić, prof.

Josipa Bilandžić

Srednja tehnička prometna škola,
tehničar cestovnog prometa
Primorski Dolac

Marina Budimir

Zdravstvena škola, medicinska sestra
Čitluk, Sinj

Ivana Jerčić

Nadbiskupijska klasična gimnazija
"Don Frane Bulić"
Podgrađe, Kostanje

Klara Kundid

Nadbiskupijska klasična gimnazija
"Don Frane Bulić"
Košute, Trilj

Zorica Topić

Obrtnička škola, kozmetičar
Rama, Gračac, BiH

Dijana Vidulin

Prirodoslovno- tehnička škola,
prehrambeni tehničar
Krivodol, Lokvičići

3. odgojna skupina

Odgajateljica Ljiljana Buljubašić, prof.

Anamarija Gudelj

Turističko-ugostiteljska škola,
hotelijersko-turistički tehničar
Zmijavci

Tatjana Žajgar

Zdravstvena škola,
farmaceutski tehničar
Trilj

Lucija Batinović

Obrtnička škola,
tehničar za očnu optiku
Metković

4. odgojna skupina

Odgajateljica Štefica Tranfić Unković, prof.

Ivana Čavka
III gimnazija
Knin

Ivana Garac
Zdravstvena škola,
medicinska sestra
Zmijavci

Mateja Janjiš
V. Gimnazija Vladimir Nazor
Imotski

Andjela Stipić
Škola likovnih umjetnosti,
fotografski dizajn
Vodice

5. odgojna skupina

Odgajateljica Đurđica Kamenjarin, prof.

Ana Bašić
II. Gimnazija
Vinišće

Nina Glumac
Privatna jezična gimnazija Pitagora
Lastovo

Mila Ana Krndelj
Prirodoslovno tehnička škola,
ekološki tehničar
Metković

Mia Šušnjar
Prirodoslovno tehnička škola, prehrambeni tehničar
Supetar, Brač

Kristina Udovičić
IV. Gimnazija Marko Marulić
Studenci

MATURANTICE

6. odgojna skupina

Odgajateljica Majda Barada, prof.

Andela Bilić
Zdravstvena škola,
medicinska sestra
Kostanje

Marina Ćurić
Ekonomsko birotehnička škola,
poslovni tajnik
Korita, Prisoje BiH

Marija Dragušica
Ekonomsko birotehnička škola,
upravni referent
Trilj

Antonija Jurin
Ekonomsko birotehnička škola,
ekonomist
Ložišća, Brač

Andrea Mioč
Zdravstvena škola, sanitarni tehničar
Šuica, Tomislavgrad, BiH

Matea Sušić
Zdravstvena škola,
medicinska sestra
Otok Dalmatinski

7. odgojna skupina

Odgajateljica Vlatka Vladilo, prof.

Kristina Pipinić
Turističko-ugostiteljska škola, kuharica
Trpanj, Pelješac

OSVRT MATORANTICA NA VRIJEME KOJE JE PROŠLO

“Prošlost je iza, učite iz nje.

Budućnost je ispred, pripremite se za nju.

Sadaćnost je ovdje, živite je.”

Prije odlaska iz Doma pitale smo maturantice o godinama provedenim u Domu, o željama, planovima, razmišljanjima. Dojmovi su raznoliki: neke su djevojke iskoristile dobre strane Doma i zabavljale se dok su druge bile sputane u „okovima domskih pravila“; neke su u svakoj (ne)zgodi vidjele priliku za smijeh i šalu dok su druge vidjele, ili tražile, tamnu stranu; nekima je vrijeme u Domu bilo prekratko drugima predugo; za neke je Dom bila nagrada, za druge kazna. Svatko je odabrao svoju točku gledišta.

Gdje vidiš sebe za dvije godine?

Tatjana: Na drugoj godini FESB-a.

Antonija: Na Ekonomiji u Splitu, uzorna studentica.

Matea: Sretno udanu.
Ili na fakultetu.

Je li ti se bilo teško naviknuti na domska pravila? Na koja posebno?

Kristina: Nije bilo baš nekih pravila na koja sam se morala privikavati, sve su to neke uobičajene osnove.

Marija: Ništa nije drugačije od pravila kod kuće: ako hoću vani moram se javiti, ako hoću kod prijateljice ne da mi ni jedna (mater) ni druga (odgajateljica), u 23 u krevet, u 7 „buđenjee!!!“ Eto, sve isto.

Klara: Ne, imam ih i doma.

Misliš li da si dobro iskoristila vrijeme provedeno u Domu?

Antonija: Da, u početku je bilo teško ali do kraja sam naučila kako ispuniti vrijeme.

Ivana J.: Mislim da jesam, možda domske sekcije nisam iskoristila dovoljno.

Kako si čuvala svoju intimu u Domu?

Kristina: Intimnost je zadnja stvar koju imaćete u domu, teško ju je sačuvati.

Tatjana: Sve u ormari i pod ključ.

Što si činila kada si bila usamljena?

Antonija: Rijetko sam bila usamljena jer su cimerice uvijek tu, ali kada bi se to i dogodilo – krevet je bio moj.

Marija: Da usamljena?

Klara: NIKAD!!! nisam bila usamljena.

MATURANTICE

*Da imaš moć,
koje bi tri stvari
promijenila u
Domu?*

Antonija:

Manje ljudi u sobi, svaka soba wc, duži izlasci maturanticama.

Marija: Hm, lako je biti general poslije bitke.

*A koje nikako ne
bi mijenjala?*

Angela: Velike prozore.

Josipa: Aktivnosti

koje Dom pruža, na kojima se zbližavamo i uz pomoć kojih odlazimo na nezaboravne Domijade.

Kristina U.: Slatkiše za rođendan.

Smatraš li da si se promijenila u Domu?

Antonija: Da i to mnogo, Dom je moja životna škola, promijenila sam pogled na mnoge stvari.

Andrea L.: Postala sam samostalnija, naučila se brinuti o sebi i za sebe.

Kristina M.: Postala sam odgovornija, razboritija.

Klara: Da, puno je tu odgovornosti.

Čemu te je Dom naučio?

Kristina: Samostalnosti, prihvaćanju tudihih osobina.

Andrea M.: Shvatila sam koliko mi znači obitelj.

Matea: Solidarnosti, pomaganju, suzdržavanju od prepirki.

Mia: Disciplini, radnim navikama, poštivanju.

*Da imaš moć,
koje bi tri stvari
promijenila u
Domu?*

Antonija:

Manje ljudi u sobi, svaka soba wc, duži izlasci maturanticama.

Marija: Hm, lako je biti general poslije bitke.

*A koje nikako ne
bi mijenjala?*

Angela: Velike prozore.

Josipa: Aktivnosti

koje Dom pruža, na kojima se zbližavamo i uz pomoć kojih odlazimo na nezaboravne Domijade.

Kristina U.: Slatkiše za rođendan.

Smatraš li da si se promijenila u Domu?

Antonija: Da i to mnogo, Dom je moja životna škola, promijenila sam pogled na mnoge stvari.

Andrea L.: Postala sam samostalnija, naučila se brinuti o sebi i za sebe.

Kristina M.: Postala sam odgovornija, razboritija.

Klara: Da, puno je tu odgovornosti.

Čemu te je Dom naučio?

Kristina: Samostalnosti, prihvaćanju tudihih osobina.

Andrea M.: Shvatila sam koliko mi znači obitelj.

Matea: Solidarnosti, pomaganju, suzdržavanju od prepirki.

Mia: Disciplini, radnim navikama, poštivanju.

*Da imaš moć,
koje bi tri stvari
promijenila u
Domu?*

Antonija:

Manje ljudi u sobi, svaka soba wc, duži izlasci maturanticama.

Marija: Hm, lako je biti general poslije bitke.

*A koje nikako ne
bi mijenjala?*

Angela: Velike prozore.

Josipa: Aktivnosti

koje Dom pruža, na kojima se zbližavamo i uz pomoć kojih odlazimo na nezaboravne Domijade.

Kristina U.: Slatkiše za rođendan.

Smatraš li da si se promijenila u Domu?

Antonija: Da i to mnogo, Dom je moja životna škola, promijenila sam pogled na mnoge stvari.

Andrea L.: Postala sam samostalnija, naučila se brinuti o sebi i za sebe.

Kristina M.: Postala sam odgovornija, razboritija.

Klara: Da, puno je tu odgovornosti.

Čemu te je Dom naučio?

Kristina: Samostalnosti, prihvaćanju tudihih osobina.

Andrea M.: Shvatila sam koliko mi znači obitelj.

Matea: Solidarnosti, pomaganju, suzdržavanju od prepirki.

Mia: Disciplini, radnim navikama, poštivanju.

*Da imaš moć,
koje bi tri stvari
promijenila u
Domu?*

Antonija:

Manje ljudi u sobi, svaka soba wc, duži izlasci maturanticama.

Marija: Hm, lako je biti general poslije bitke.

*A koje nikako ne
bi mijenjala?*

Angela: Velike prozore.

Josipa: Aktivnosti

koje Dom pruža, na kojima se zbližavamo i uz pomoć kojih odlazimo na nezaboravne Domijade.

Kristina U.: Slatkiše za rođendan.

Smatraš li da si se promijenila u Domu?

Antonija: Da i to mnogo, Dom je moja životna škola, promijenila sam pogled na mnoge stvari.

Andrea L.: Postala sam samostalnija, naučila se brinuti o sebi i za sebe.

Kristina M.: Postala sam odgovornija, razboritija.

Klara: Da, puno je tu odgovornosti.

Čemu te je Dom naučio?

Kristina: Samostalnosti, prihvaćanju tudihih osobina.

Andrea M.: Shvatila sam koliko mi znači obitelj.

Matea: Solidarnosti, pomaganju, suzdržavanju od prepirki.

Mia: Disciplini, radnim navikama, poštivanju.

*Da imaš moć,
koje bi tri stvari
promijenila u
Domu?*

Antonija:

Manje ljudi u sobi, svaka soba wc, duži izlasci maturanticama.

Marija: Hm, lako je biti general poslije bitke.

*A koje nikako ne
bi mijenjala?*

Angela: Velike prozore.

Josipa: Aktivnosti

koje Dom pruža, na kojima se zbližavamo i uz pomoć kojih odlazimo na nezaboravne Domijade.

Kristina U.: Slatkiše za rođendan.

Smatraš li da si se promijenila u Domu?

Antonija: Da i to mnogo, Dom je moja životna škola, promijenila sam pogled na mnoge stvari.

Andrea L.: Postala sam samostalnija, naučila se brinuti o sebi i za sebe.

Kristina M.: Postala sam odgovornija, razboritija.

Klara: Da, puno je tu odgovornosti.

Čemu te je Dom naučio?

Kristina: Samostalnosti, prihvaćanju tudihih osobina.

Andrea M.: Shvatila sam koliko mi znači obitelj.

Matea: Solidarnosti, pomaganju, suzdržavanju od prepirki.

Mia: Disciplini, radnim navikama, poštivanju.

Klara: Da, jeftinija je opcija s više mogućnosti.

Život u Domu u tri riječi ...

Vesna: Lijepo životno iskustvo.

Andrea L.: Prilagodba, sreća, tuga.

Kristina M.: Sunce, oblaci, kiša.

Ivana J.: Društvo, galama, vikend.

Najčudnije mjesto na kojem si učila

Tatjana: Stepenice i dvor.

Petra: U tuš kabini.

Ivana J.: Blagovaonica.

Klara: Trim.

Kristina U.: Meštrova radionica.

Ana: Ona klaustrofobična prostorija u prizemlju.

Najsmješnija riječ koju si naučila ...

Tatjana: Prasac (prase na brački).

Ivana: Balancana (patlidžan).

Marija: Žemska.

Andrea L.: Pešnje (usne).

Ivana J.: Škina (leđa).

Angela: Molim?

Josipa: Snerv teški.

Jesi li spremna za ono što te čeka od lipnja?

Ivana: Ne znam, mislim da nisam.

Antonija: Živim za to da počne moj studentski život.

Andrea M.: Nadam se da me život ne će iznenaditi i odvesti drugim putem.

Tvoja poruka djevojkama koje ostaju/koje dolaze?

Tatjana: Ja sam to prošla, sada je na vama red.

Ivana: Brzo pamtite samo osmijehe.

Andrea M.: Ne odustajte na prvom iskušenju, nakon svakog ste pametnije.

Angela: Glavu gore, imajte obzira jer niste same.

Josipa: Upornost se isplati i na kraju će vam biti žao otici.

će proći,

*„Ne zanima me prošlost.
Zanima me jedino budućnost jer
u njoj namjeravam provesti ostatak
života.“*

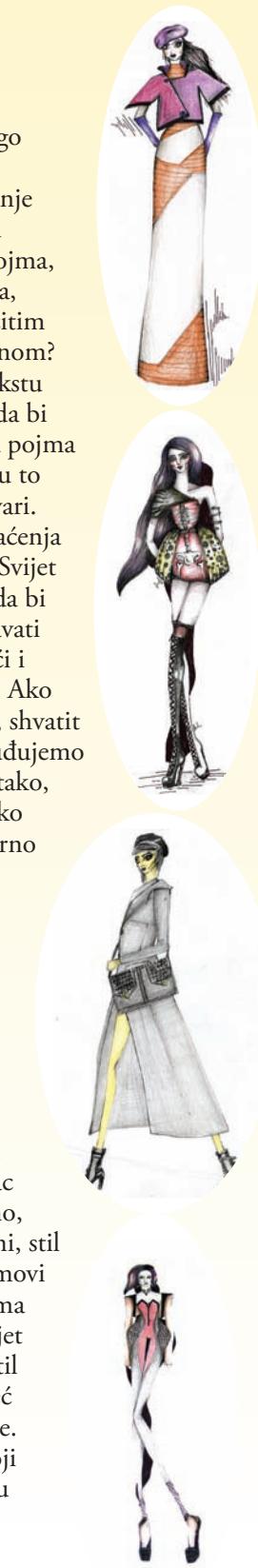
Charles Kettering

Moda blijedi, stil je vječan

YSL

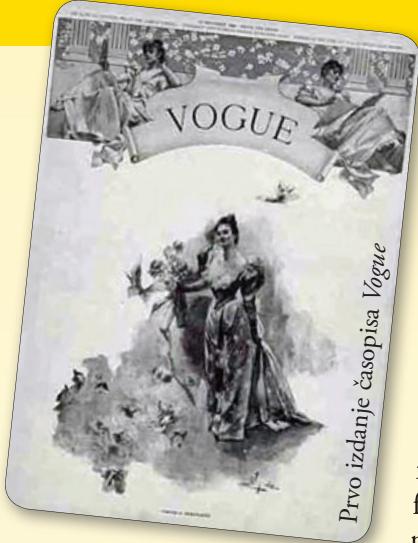
MODA I STIL

Možemo li zapravo strogo definirati modu i stil? Možda najbitnije pitanje vezano za ovu temu je: Postoji li uopće razlika između ova dva pojma, te mogu li biti podijeljeni na dva, sasvim različita subjekta, s različitim značenjima i s različitom namjenom? Ili su ipak previše slični u kontekstu da bi se razdvajali? Naravno, kada bi napravili fizičku analizu ova dva pojma došli bismo do zaključka kako su to zapravo dvije sasvim različite stvari. No, u kontekstu odijevanja i praćenja trendova, kralji li ih ista odlika? Svijet mode je promjenjivo mjesto, a da bi bili dio njega moramo uvijek davati drugaćiju dozu pozornosti odjeći i načinu kako je mi sami nosimo. Ako malo bolje sagledate cijelu sliku, shvatiti ćete kako svi mi konstantno osuđujemo druge na temelju odijevanja pa tako, na kraju krajeva, i same sebe. Iako ponekad to ne činimo zlonamjerno naša svijest o stilu je i dalje programirana na subjektivnost, pa tako naše osobno mišljenje može utjecati na gotovo sve. Svi smo se mi nekad zatekli kako u gradu promatramo prolaznike, odmjeravamo ih, njihovu odjeću, te njihovo samopouzdanje i na kraju donosimo zaključak o tome je li taj pojedinac modni individualac s vlastitim stilom ili, neprimjetno, samo prati ostatak gomile. Većini, stil i moda su potpuno različiti pojmovi jer svjedoče o različitim aspektima odijevanja, ali zato povezuju svijet kao cjelinu! Biti u stilu i imati stil se ne odnosi samo na odjeću, već ima i svojevrsno, dublje značenje. Stil se odnosi na način života koji odabiremo, te zahtjeva određenu količinu znanja i razumijevanja

što nas čini potpunim osobama, jer na taj način pokazujemo svoju strast prema svim stvarima koje inače uzimamo zdravo za gotovo. U te stvari spadaju glazba, hrana, kultura, umjetnost i sport, ali se najčešće odnosi na odijevanje. Stil je vječan. On je klasičan, prijelazan, kvalitetan i precizan, pa radi toga svaki 'look' koji odaberete za sebe treba odlično funkcionirati na vama i vi trebate izgledati odlično u njemu. Stil je naš doživljaj mode, naši stavovi, naš osobni izražaj, međutim to ne znači kako će se svi složiti s vašim poimanjem stilske perfekcije, jer svaka osoba ima razvijen svojevrsni osjećaj za modu. Oni koji imaju dobar osjećaj za modu i stil gotovo uvijek će prepoznati osobu koja se trudi oko svoga stila. Čak i ako je takvih osoba malo u vašoj sredini, ako ste pažljivi, primijetit ćete da vas je netko okrznuo brzim pogledom na temelju kojeg ćete shvatiti da ste postigli ono čemu ste cijelo vrijeme težili – savršeni stil. Kako biste stvorili savršeni izgled, odjeća koju nosite treba reflektirati vaše stavove i ono što želite postići!! Nerijetka je situacija da pojedinci u nekoj odjeći uvijek izgledaju odlično iako ta odjeća nije nužno u trendu. To znači da istinski stil nagnije vašoj osobnosti bez obzira kakve krojeve nosili. Budite vjerni sebi. Moda je relativno dvoličan pojam. Jedno lice mode je okrenuto prema najnovijim trendovima, najpoznatijim brendovima i komadima odjeće koji tvore određeni 'look', pa s obzirom na to ostaje vezano za drugo lice mode koje je mnogo trajnije od samog trenda, no ipak privremeno s obzirom na opseg evolucije modnih trendova i odjevnih komada. Moglo bi se reći kako je smisao mode pomicanje svih granica, miješanje novih i starih, s realnom sviješću onoga što je trenutno u trendu. Stil i moda su potpuno različiti pojmovi, te nikako nije pogrešno opredijeliti se za jedno od njih. Ono što je bitno je kako se vi kao pojedinac osjećate, te se kao takvi izdvajate iz mase. Moda većine ili stil nekolicine? Bez obzira što odabrali i bez obzira što drugi misle, uvijek je bolje biti drugaćiji, vješt, odvažan i vjeran sebi.

Prvo izdanje časopisa *Vogue*

POVIJEST MODE

Moda (od lat. modus - način) je naziv za nove i prolazno prihvaćene oblike života. Termin se obično primjenjuje na odijevanje, frizuru, pokućstvo, nakit, pravila javnog ponašanja, načine

zabavljanja, ali i na tendencije i kriterije koji vladaju u književnosti, likovnim umjetnostima, glazbi itd. U novije vrijeme ulogu "modnih diktatora" sve više preuzimaju utjecajni ljudi s filma i iz svijeta sporta. Važan dio promoviranja mode je objavljivanje članaka i priloga o modi u medijima poput časopisa, novina, na televiziji, modnim internetskim stranicama i sl. Na početku 20. stoljeća, u modnim časopisima počele su se pojavljivati fotografije modela, moda je postajala sve važnija. Širom razvijenog svijeta takvi časopisi bili su vrlo traženi te su imali velik utjecaj na poimanje mode. Američki časopis "Vogue" osnovan je 1892. Ima najdužu tradiciju od modnih časopisa. Razvojem kvalitete tiska i pojmom

fotografija u boji, modni časopisi postali su još popularniji i utjecajniji. Televizijske emisije o modi javljaju se od 1960.-ih godina. U 1990.-im pojavljuju se i specijalizirani TV-kanali samo za modu. Razvojem interneta pojavile su se i internetske stranice posvećene modi. Ali i u današnje vrijeme, najveći utjecaj imaju

modni časopisi. U razvijenim zapadnim državama dolazi do stalnog mijenjanja mode, što se posebno odnosi na žensku modu. To se nije događalo u antičkoj Grčkoj ili antičkom Rimu ni u drugim velikim civilizacijama svijeta sve do posljednjih desetljeća. Na prostorima Irana, Turske, Japana, Kine i mnogih drugih uglavnom istočnih država nosi se ista moda kao i desetljećima i stoljećima prije toga. Moda je na Zapadu u usporedbi s njima, vrlo promjenjiva. To diktira modna industrija radi što veće zarade. U prošlosti, promjene u modi često su se događale u vrijeme gospodarskih i društvenih promjena (kao u antičkom Rimu ili turskim osvajanjima), ali nakon toga slijedilo je dugo razdoblje bez velikih promjena.

Maria Antoinette

ŠTO JE DANAS MODERNO I MODA DANAS

Nadolazeća sezona proljeće/ljeto 2013. je pred vratima, a izlozi svih dućana u gradu su popunjeni

Peplum haljine veliki su hit ove sezone

Boja godine- smaragdna

ponudom kolekcije za spomenutu sezonu. Vatromet boja na odjeći, razigrane točkice, ženstvene haljine s velikim prorezom, šarene kombinacije, umjetno krzno, čipka, grafički print, peplum haljine, ombre detalji...

DJECA U SVIJETU

Problem današnjeg društva uglavnom je novac. Sve je veća razlika između prebogatih i onih koji gladuju. Posljedica toga je iskorištavanje djece kao jeftine radne snage u industriji, poljoprivredi, ali i u obavljanju teških fizičkih poslova. **Ima li tome kraja?**

Čak trećinu svjetskog stanovništva čine djeca, a taj se broj dnevno povećava. Najviše ih je u siromašnim zemljama. Mnoge multinacionalne kompanije preselile su svoje tvornice u zemlje gdje je dječji rad postao normalan. Vode se vrlo jednostavnom politikom: proizvodi tamo gdje je najjeftinije za proizvoditi, a prodaji tamo gdje je najskuplje.

Teške fizičke poslove obavlja 218 milijuna djece u dobi od 5 do 7 godina. Najviše ih je zaposleno u poljoprivredi (oko 75%), gdje su izloženi brojnim opasnostima, a velik su problem i pesticidi koji oštećuju dječje zdravlje zbog slabe zaštićenosti. Skoro polovica ih je iskorišteno za rad na opasnim mjestima, kao što su: rudnici, gradilišta, brodogradilišta. Tužno je to što se djecu iskorištava za rad u rudnicima jer se tako ne trebaju kopati otvor i velikog promjera.

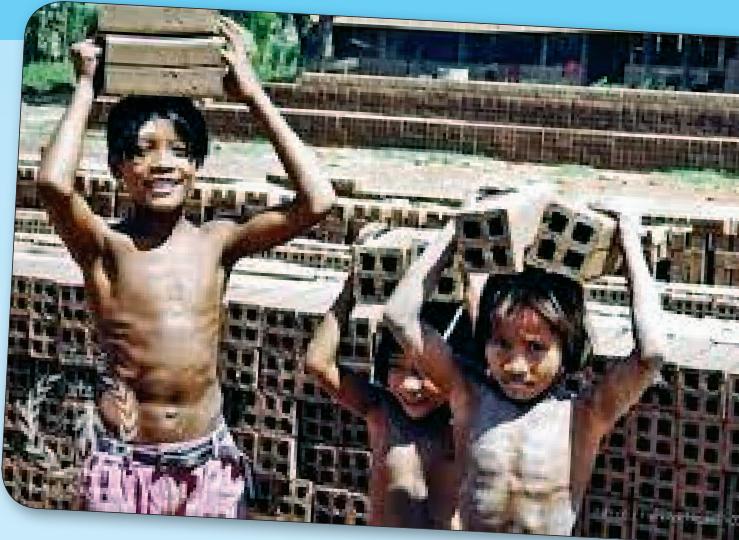
Nije neobično što se taj problem godinama zanemarivao. Djeca radnici uglavnom su skrivena, visokim zidovima radionica ili na golemim plantažama. Sada mnoge društvene organizacije djeluju na ovom području. Najpoznatija i najučinkovitija je UNICEF.

- Procjenjuje se da su oko 1,2 milijuna djece žrtve krijumčarenja ljudi (traffickinga), da se djecom vlastite njihove obitelji služe kako bi otplatile dugovanje.
- U Zambiji peti rođendan godišnje ne dočeka 82 000 djece.
- Službeni proizvodi vezani uz Olimpijske igre u Kini 2008. izrađivani su u tvornicama gdje je više od pola radnika mlađe od 15 godina.
- Apsurd je da najsiromašnije zemlje svijeta troše visoke svote novca na naoružanje dok vlastito stanovništvo gladuje.
- Stanovnici razvijenog dijela svijeta troše velike svote novca na proizvode za mršavljenje. Taj bi novac mogao biti dovoljan da nahrani svu djecu Afrike.

Ne čini li se kao da je svijet uistinu iznevjerio djecu?

Ipak postoje mnogi ljudi koji su svoje živote posvetili pomoći djeci radnicima, siromašnoj i zlostavljanoj djeci. Sve je više pokreta i udruga koji raznim materijalnim sredstvima pokušavaju poboljšati život djece Trećeg svijeta.

UNICEF (United Nations Children's Fund) je osnovan 1946. godine na osnivačkoj skupštini UN-a, a cilj mu je bio pomoći djeci u ratom razorenoj Evropi. Poslije rata ova organizacija pruža pomoći djeci Azije, Latinske Amerike i ponajviše Afrike. Već više od 50 godina djeluje s ciljem osiguravanja zaštite, zdravlja, obrazovanja i jednakosti za svaku dijetu svijeta u čemu je najteže postavljen cilj jednakosti.

MALE MUDROSTI O DJECI!

- "Osmjehneš li se djeci, ona uzvrate osmijehom. Osmjehneš li se odraslima, oni će se zapitati: Zašto se ovaj smije?" *Phil Bosmans*
- "Ne gledajte na dijete kao da je neki dragulj, već se trudite da ono to postane." *Vasto*
- "Djeca dobivaju udarce koji pripadaju roditeljima." *Talijanska poslovica*
- "Djeca nalaze sve u ničemu, a ljudi ništa u svemu." *Leopardi*
- "Veliki čovjek uvijek ostane dijete." *J. W. Goethe*
- "Dječji život je poput lista papira na kojem svatko ostavlja bilješku."
- "Djeca nisu bojanke. Ne možeš ih ispuniti svojim omiljenim bojama."

USPOREDBA

- U Hrvatskoj se žene bore protiv diskriminacije dok se u mnogim afričkim zemljama one bore za život.

- Nama je obvezno osnovnoškolsko obrazovanje, a u mnogim svjetskim zemljama i srednjoškolsko dok je većina djece 3. svijeta nepismena.
- S ciljem ostvarivanja prava i interesa djece, Vlada Republike Hrvatske je osnovala Vijeće za djecu koje se brine za provođenje zakona o pravima djece. Tko brine o pravima djece koja dane provode u velikim tvornicama izrađujući predmete koje mi svakodnevno koristimo?!
- Dohodak roditelja djece Nepala 140 puta je manji od roditelja djece Norveške.

- Ukupno 120 milijuna djece školske dobi ne ide u školu od čega su 2/3 djevojčice.
- Novac koji se u Iraku troši godišnje za jednog učenika je samo 5\$ što se može izjednačiti s cijenom 2 metka.
- Zbog izuzetno velikog porasta broja stanovnika tijekom 1970-ih javila se potreba da se uvede politika jednog djeteta. Tako je u Kini abortus postao svakodnevna pojava!

Izvor:

<http://www.antonija-horvatek.from.hr/duh-kut/izreke-teme/djeca.htm>
<http://maroon.blogger.index.hr/post/djecaradnici-buducnost-svjetske-ekonomije/52122.aspx>
<http://www.geografija.hr/clanci/746/kako-zive-djeca-diljem-svijeta>

Paula Katušić

ZAŠTO?

Volonterstvo je dobrovoljna aktivnost, sloboda izbora. Sloboda je osnovna težnja svakog čovjeka. Volonterstvo u sebi sadrži potencijal izgradnje solidarnosti s drugima i drugačnjima. Volontirati znači besplatno služiti. Volonter je osoba koja besplatno obavlja neku službu. No, biti volonter mnogo je više. Biti volonter znači biti nosioc društvenih promjena, u vremenu globalizacije i stalnih promjena kada svijet postaje složeniji, a ljudi gledaju samo svoje potrebe. Važno je da se pojedinac uzdigne iznad mase koja je puna brzine i egoizma. Upravo zato volontерство je kamen temeljac današnjeg društva.

Ponekad se sama izgubim u kolotečini i brzini života, fokusirana ma vlastite probleme, ne obraćam pozornost na one kojima je potreban samo topli i prijateljski osmijeh kako bi im uljepšala dan, a možda i život. Zato sam izabrala

biti sijač sreće barem na 2 sata, jer zadovoljstvo koje mi pružaju nasmiješena dječja lica ne može se ničim mjeriti. Spoznaja da činim nešto dobro daje snagu da nastavim dalje, da se borim protiv samoljublja, oholosti i škrtosti današnjeg društva. Uz to, volontiranje me izgrađuje kao osobu.

Upoznajući prekrasne ljude koji isijavaju čistoću i nevinost, kakvu nisam mogla zamisliti da može postojati u ljudskom biću, uviđam vrijednosti koje suvremenim čovjek sve manje primjećuje.

I ti možeš biti dobar čovjek! „Ne trebaš hodati po vodi, ne moraš biti bolja od drugih, nemaš ništa više od onog što svi ostali imaju, ali ono što čini razliku, djela su kojima kod drugih ostavljaš trag.. otisak srca..“

Zašto volontiram? To je kao da me pitate zašto mi je suncokret najdraži cvijet, zašto se smijem glupim vicevima i volim besciljne šetnje. To je osjećaj. Volontiram zbog dobrog osjećaja. To je posebna energija. Jedna posebna emocija!

Anita Pavić

Mnogi su načini kako ispuniti vrijeme. No, kako uz vrijeme ispuniti srca? Volontiranje je najbolji, najkorisniji, najljepši način za to.

Solidarnost, pomaganje, volontiranje - širokoobuhvatni su pojmovi. Pomagati potrebitima može se na različite načine: preko udruga, ustanova kao što su: Crkva, Crveni križ, Caritas... kroz razne projekte.

Zanimljiv je program za one koji žele putovati izvan granica Lijepe naše. To je Međunarodni volonterski servis, program namijenjen svima čije volonterske ambicije prelaze granice Republike Hrvatske. Volonterski projekti u inozemstvu idealan su spoj putovanja i otkrivanja novih kultura, pružaju priliku za upoznavanje stvarnog života u zemljama koje posjećujete. Više o tome možete saznati na adresi Volonterskog centra Zagreb (www.vcz.hr).

Mi smo se, za sada, odlučili za projekte: Kumstvo preko udruge Zdenac i volontiranje u udruzi Srce u Splitu. Ovim, i još mnogim drugim humanitarnim aktivnostima, naša kolegica Anita zaslužila je status primadone-volонтерке.

Paula Katušić

KAKO DO POSLA?

Ljeto se bliži a ti ne znaš kako ga iskoristiti? Odmor od školskih obaveza trajaće kratko, a onda dosada? Ne mora biti tako! Da bi spojila ugodno s korisnim, zabavila se i zaradila nešto novca, pogledaj malo oglase i zaposli se. To će biti tvoje prvo radno iskustvo, izabereti nešto lagano i zabavno! Problem, maloljetna si? Da bi to sve teklo legalnim putem brine se učenički servis. Istražili smo što je potrebno za sezonsko zapošljavanje, a Mihaela je s nama podijelila svoja iskustva.

Učenički servis Split nalazi se na adresi Šetalište Baćvice 10, tel. 021 488 947, ili pokušaj preko <http://www.gimnazija-karlovac.hr/ucenici/ucenicki-servis>.

Da bi se učlanili, potrebbni je prikupiti, ispuniti i priložiti sljedeće dokumente:

Za malodobnog učenika

- potvrdu o statusu redovitog učenika srednjoškolske ustanove,
- presliku dokumenta koji sadrži JMBG učenika te presliku dokumenta koji sadrži OIB učenika,
- popunjenu tiskanicu s općim podacima o učeniku, tiskanicu izjave o ostvarenju prihoda, tiskanicu suglasnosti za malodobnog učenika (sve tiskanice preuzimaju se u učeničkom servisu ili se ispisuju sa web stranice Gimnazije Karlovac),
- presliku osobne iskaznice roditelja (onog koji potpisuje suglasnost i izjavu),
- 10 kuna za člansku karticu,
- presliku otvorenog žiro računa u banci po izboru

(žiro račun nije neophodan prilikom učlanjenja, ali ga je potrebno dostaviti nakon završetka rada radi isplate, ne može se koristiti žiro račun roditelja, tekući račun i ostale kartice).

Za punoljetnog učenika

- potvrdu o statusu redovitog učenika srednjoškolske ustanove (za svaku novu šk.god.),
- presliku dokumenta koji sadrži JMBG učenika, te presliku dokumenta koji sadrži OIB,
- popunjenu tiskanicu s općim podacima i izjavu o ostvarenju prihoda (tiskanice se preuzimaju u učeničkom servisu ili se ispisuju sa web stranice gimnazije Karlovac),
- 10 kuna za člansku karticu,
- presliku otvorenog žiro računa u banci po izboru (žiro račun nije neophodan prilikom učlanjenja, ali ga je potrebno dostaviti nakon završetka rada radi isplate, ne može se koristiti tekući račun i ostale kartice).

Zaposlit se može tijekom zimskih, proljetnih i ljetnih praznika, tj. za vrijeme kada je dozvoljen rad redovnih učenika srednjih škola.

Paula Katušić

SEZONSKI POSAO

Ovog ljeta sam se prvi put susrela s velikom i važnom obvezom. Nekoliko dana nakon završetka nastave dobila sam posao. Servirka u sali hotela Bellevue u Orebiću. Bila sam jako uzbudjena i sretna što će korisno provesti ljetne praznike te zaraditi prvu plaću. Prvi dan sam bila malo napeta i nervozna, upoznala sam nadređene - šefa sale, kuhinje i hotela. Nije bilo prestrašno jer sam ih poznavala iz viđenja. Kolege su bile super. Neki su bili stalni radnici koji su pomogli i uskakali kada bih zapela u poslu, a većina su bili sezonski kao i ja, mojih godina ili malo stariji. Uz njih sam brzo naučila što se sve radi u sali tako da sam stalno dobivala pohvale šefa. Ponekad mi je posao bio naporan. Nije lako raditi na velikim vrućinama, među velikim brojem gostiju koji se brzo izmjenjuju.

No kada bolje razmislim, moj posao nije bio težak u usporedbi s nekim drugim poslovima koje djeca rade. Postoje djeca koja rade kao robovi u rudnicima, prose na ulici kako bi zaradili za kruh te pomogli svojoj obitelji. To su djeca Trećeg svijeta koja danima ne vide svjetlo ni izlaz iz mučenja i ropstva. Izglađnjela i slaba, teškom mukom rade kako bi izbjegli nepravednu kaznu.

Ponekad to ne shvaćamo, žalimo se na vrućinu, manju plaću, ljugot šefa ... Zaboravljamo koliko smo sretni za mogućnosti koje drugi nemaju. Zarađeni novac sam odlučila pametno potrošiti. Dio plaće štedim na banci, drugim dijelom obnovila sam svoju zimsku garderobu. • *Mihaela Borić*

MOJIM RODITELJIMA

Umjetnik djelom, slikar slikom, pjevač pjesmom... Svatko se na svoj način izražava. Ja se trudim pronaći dovoljno jake riječi da vam zahvalim. Moj život ne bi bio ni upola vrijedan da na njemu nema vašeg potpisa.

Vi ste ogledalo kojim gledam svijet. Vjerno zrcalite zamke života ne dopuštajući im da mi se približe, braneći me kao staklo. Kao da ste uzeli svijet u ruke i pripremili puteljak za mene. Svojim ste ranama stvarali iskustva kojima se štitim. Hodate mojim puteljkom ne dajući vjetrovima da me plaše, kišama da me slamaju i nevremenima da me unište. Čekaju me mnoge zamke, možda ne čete biti blizu da me štitite. Ja ću biti čvrsta, stabilna. Po vašim ću primjerima i riječima znati što treba učiniti. Jer ja sam ono što gradite šesnaest godina, u što ste utkali dušu, što nosi tračak vas ... Teško je mene uništiti.

Naučili ste me: kad život poklopi sjena, ne gubi veličinu. Ne vrijedi rasipati se u uzaludnim riječima, neutješnim mislima, očajničkim postupcima. Kad se sjena napokon rasprši u zraci sunca, falilo bi snage i želje da nastavim hodati svijetom. Izgubila bi dostojanstvo, veličinu koja me čini čovjekom. Nebrojno ste puta pokazali kako se diše ispod sjene. Ne želim vas razočarati. Učili ste me da suze nisu vrijedne ako padnu zbog svijeta, da će dobiti značenje tek ako ih pusti moje srce.

Mama, rekla si da ne gubim vrijeme, da imam previše talenata koji trebaju oživjeti sekunde. Uzdigla si svaku sitnicu čineći je veliku kao cilj. To mi je pomoglo da se njemu i približim.

Tata, dao si značenje lijepoj riječi. Naučio si me da ona može preživjeti u bilo kojem kutku svijeta i raspoloženja. Pokazali ste mi da je strah nepotreban. Da ne treba strah stajati iza mog karaktera, da on ne smije biti uzrok mojim postupcima. Jedino čime se smijem voditi je ljubav! Bojim se. Hoće li moj pogled na svijet dočarati slike koje mi predstavljate. Vi ste ideali, ljudi kakvim želim postati, na čije vrijednosti želim mirisati, živjeti, sa strašću ogledati poštenje iz srca.

Naučili ste me da ništa nije teško. Nema ništa što zdrav čovjek ne može napraviti na najbolji način, s osmijehom. Osmijeh! Zbog vas postao je moj način života. Pokazali ste da osmijeh može preživjeti sve, da može učiniti mnogo. Ne odričem ga se. Vaši tragovi su na mojim usnama. Skupa se smijemo.

Uvijek ljubite i podržavate ono što činim, pišem, govorim. Osmijeh je naš obiteljski znak, njime se suprotstavljamo problemima, usađujemo hrabrost kada život okrene leđa, slavimo uspjeh, svaki poklonjeni dan. Vi ste moji uzori, ljudi svakim svojim dijelom, duše s veličinom, koje poštujem i kojima se divim, s ponosom nosim u sebi. Moj ste glas razuma, neizmjerne podrške, neiscrpne ljubavi. U mojim ste očima veliki kao nevrijeme naspram kapljice, dan naspram zrake. Svjesni da ste grešni, dovoljno ste jaki da priznate. Jer nema ništa na svijetu što čovjek barem ne može pokušati ispraviti ili učiniti boljim. Naučili ste me da suosjećam, primam, gubim, zahvaljujem. Jer sve što je tu može nestati.

HVALA što ste me naučili živjeti.

Dani su sastavni dio godina koji čine veću i ljepšu cjelinu, život. Unatoč njima mladost ostaje u srcu, nota u pjesmi, riječ u knjizi. Ja ću kroz život nositi dušu u kojoj ste VI.

Marta Biskupović

*„O tell me where is fancy bred,
Or in the heart or in the head?“*

(“The Merchant of Venice”)

*(prev. O reci mi gdje se mašta rada,
Da li u srcu ili u glavi?)*

(“Mletački trgovac”)

“I tko bi teret nosio u znoju
I stenjao pod teretom života,
Kad ne bi volju mutio nam strah
Od nečeg poslije smrti...“
(W. Shakespeare)

Rođena sam pod nebom... Bilo je sunčano jutro koje je izazvalo osmijeh na lice. Prilagodila sam se i živjela u danu koji sam dobila. U životu. Vrijeme je prolejelo, a ja poletna, sa zanosom, dovoljno hrabra i jaka da držim svijet, osjetila sam sreću.

Vrijeme je odmicalo. Pojavio se pokoji oblak. Ništa strašno. Sljedeće jutro nebo je opet zračilo vredinom i nagoviještalo svjetlost. Bila sam spremna nositi teret života. Pred večer je pao mrak. Nebo nije svjetlucalo zvjezdama. Počelo je nevrijeme. Osjetila sam kapljice na ramenu. Po prvi puta sam se osjećala nezaštićeno, izgubljeno... Tada sam se upitala vrijedi li živjeti, i osjetiti strah...

Odrasla sam i postala žena (ako dopustite da se tako deklariram). S novom visinom, više svjećica na rođendanskoj torti. Došli su problemi za koje pojedinačno tražim rješenja. Našla sam se u već uokvirenom platnu na kojem nedostaje nekoliko poteza kistom kako bi odlučila je li slika dobra ili loša? Jesam li zadovoljna ili sam promašila svoje ideale i očekivanja? Oko mene je grupica ljudi koji su pod teretom straha, i beskonačnog analiziranja, zaustavljeni na mjestu bez umjetničkog poteza u svom životu. Zvući jednostavno, ali u tom procesu stvaranja platna prošlo je mnogo godina. Izmijenilo se mnogo okolnosti koje su dovele čovjeka do granice izdržljivosti; prelaska granice, prelaska na novu sliku. Granicu čini strah. Strah koči ljude da se upuštaju u veće izazove. Ili strah da ćemo stati iza svojih djela i snositi posljedice svoga bijega. Razum postavlja teoriju: ako sada pobjegnem jer mislim da sam u teškoj

William Shakespeare

situaciji, logično je da će me dočekati bezizlazna situacija u kojoj ću žaliti za životom. Dočekat će me još veća kušnja, patit ću više. Vjera, i već naučena priča u bolje sutra, donose kušnju. Novi život donosi olakšanje i uskraćenu ljepotu u prethodnom. Možda sama ne bih išla tako daleko u razmišljanju da život donosi svima jednaku težinu. Ovako, suočena s mnogobrojnim problemima gledam druga bića obasuta srećom. Misli se trgaju zaključcima čime i kako sam došla do tmurnog stanja, a ljudi oko mene osjećaju radost? Beskrajnom analizom pogrešnoga pitanja (naime, pravo pitanje bi glasilo: Gdje su ostali ljudi sakrili svoje probleme?) dolazim do zaključka da borba nema smisla. Da živjeti nema smisla, boriti se s nametnutim bojama koje oslikavaju sreću iza naših leđa. Je li analiza imala smisla? Ili je bolje prihvatići pravila i hrvati se sa životom dok ne dođem do prihvatljivog mira i stanja. Ili ispunjenja svojih snova? Presuditi će hrabrost. Hrabrost ili strah. Osjetiti drhtaj pri pomisli da mogu biti blizu zvijezda. Osjećati mir, blagostanje i spokoj duše bez oluje u kojoj se nalazim.

Ali, što ako zvijezde ne budu tamo kada dođem? Možda tamo izbjegnem oluji, a dočeka me vječni mrak? Ostanem li u mraku, a Zemlju obasja svjetlost još mnogo puta?

Mislim. Život me uči da nađem rješenje za oluje kako bi nakon određenih godina znala vidjeti u mraku. Ili uživati među zvjezdama. • Marta Biskupović

Čitanje oplemenjuje, obogaćuje jezik, potiče umijeće izražavanja. Čitanje je savršen način kako ispuniti vrijeme, izbjegći dosadu, a istovremeno učiniti nešto što ti godi, nešto zdravo i korisno za sebe. Knjige su jedan od načina na koji učimo o svemu, pružaju nam slobodu odabira autora i tema, uz knjige rastemo i izrastamo u ljude širokih vidika kojima je nasilje svakako potpuno strani način komunikacije. • <http://web.ffos.hr/>

PREPORUKE ZA ČITANJE

Doručak u krevetu,
Susan Elizabeth Phillips

Još jedna knjiga u nizu, jedne od ponajboljih i najpopularnijih spisateljica ljubavnih romana.

Radnja priče smještena je na američkom jugu, u gradu Parrishu, koji je poput sela. U njemu se sve glasine brzo šire, pa tako i ona o povratku Sugar Beth Carey, cure koja je vladala školskim hodnicima. Tipična američka tinejdžerska zvijezda, vraća se pomalo ofucana i umorna od svojih pustolovina. Njena pojava probudit će taj, u kolotečinu, uljuljani gradić, a pogotovo uzburkatи život njene sestre koja će pokušati sačuvati svog sadašnjeg muža, bivšeg dečka Sugar Beth Carey.

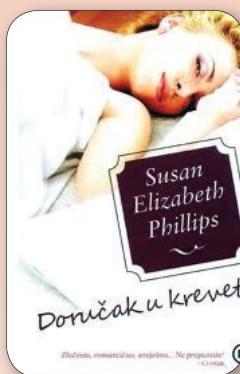
Doručak u krevetu je više priča u jednoj: priča o ljubavi, prošlosti, ljubomori među sestrama i još mnogo toga.

Peta gora, Paulo Coelho

"Strah ide do točke gdje počinje neizbjegno, nakon toga gubi svaki smisao. I sve što nam ostaje je nada da smo donijeli ispravnu odluku."

I u ovim preporukama, kao i u prošlogodišnjim, odlučila sam se za Paula Coelha koji me ne prestaje oduševljavati. Peta gora je još jedno od njegovih izvandrednih djela.

Ovaj put nas vodi u 9. stoljeće prije Krista, kada fenička princeza Izabela odluči pogubiti sve proroke i preobratiti narod Izraelov na kult boga Baala. Mladi prorok Ilij, koji od malena priča s anđelima, na nagovor boga Jahvea bježi u fenički grad Akbar. Preživljava u kući mlade udovice, suočava se s drugim vjerovanjima i neprijateljstvom stanovnika Grada. No, iako daleko od kuće i na kušnjama, spoznat će vlastitu snagu i snagu čiste ljubavi.

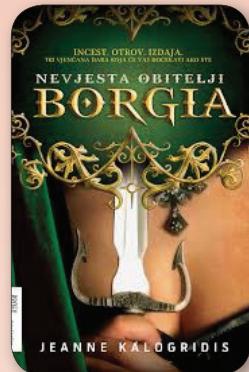

Nevjesta obitelji Borgia,
Jeanne Kalogridis
incest, otrov, izdaja

Evo ponešto za svakoga, drama, krimić, obiteljski roman. J. Kalogridis vodi vas u Italiju 15. stoljeća, u dvor pape Aleksandra VI. Borgije, zvanog Antikrista.

Sancha udajom ulazi u obitelj trovača, gdje će morati paziti na svaki korak i iskoristiti svu svoju lukavost da pobedi u igri u kojoj je obitelj Borgia najbolja.

Prepun izdaja, trovanja, borbe za vlast, incesta, ovaj roman oslikava jednu od najkontroverznijih obitelji u povijesti Italije.

Republikanci,
Marija Jurić Zagorka

Jedan od najboljih romana Marije Jurić Zagorke, za sve ljubitelje hrvatske povijesti, pogotovo onog revolucionarnog dijela.

Radnja je smještena na početku 19. stoljeća kada je, po uzoru na Francusku revoluciju, Ignjat Martinović odlučio zaplesti Jakobinsku urotu, u suradnji sa slavnim Maksimilijanom Vrhovcem. Kažu da se Zagorka nikada nije više koristila povijesnim izvorima, kao kod ovog romana. Iako temeljeno na politici, i istinitim dijelovima, ovaj roman u sebi ima i utkanu ljubavnu priču koja je produkt Zagorkine maštice. Mlada plemkinja Ksenija Magdalenić, odlazi u Hrvatsku kako bi istražila tko kuje urotu protiv slavnog Franje I., ali se umjesto s urotom, vraća s novom ljubavlju i počinje surađivati s revolucionarima.

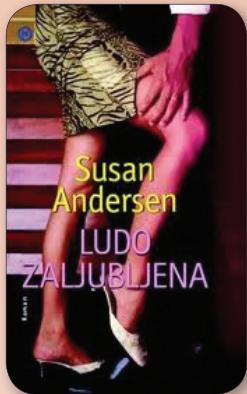
*Tri dana nemoj čitati knjige
i twoje će riječi izgubiti ljepotu.
(kineska)*

"Kao tijelo bez duše"

Ciceron

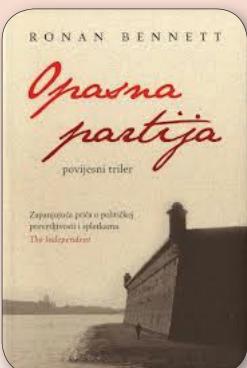
Ludo zaljubljena, Susan Andersen

Veronica Davis mora se zbog smrti sestre vratiti na posao koji je najviše prezirala, postati ponovno konobarica u vlastitom lokalnu prepunom pijanih radnika koji imaju porive ispitati svaku konobaricu koja dođe. Tamo upoznaje barmena, zgodnog bivšeg marinca Coopera Blackstoka, i s njim započinje romansu. Našli su se na istom mjestu kako bi istražili ubojstvo iste osobe, ali svaki za svoju korist. Tako ova igra mačke i miša postaje još zanimljivijom.

Opasna partija, Ronan Bennett

Godina je 1914., Rusko Carstvo je pred slomom. Svuda se odvijaju sukobi boljševika, terorista i tajne službe. Jednog dana, naočigled svih ljudi u Sank Petersburgu, ubijen je novinar. Istraga detektive dovodi u ured Otta Spethmanna, poznatog psihanalitičara koji ni ne sluti kako i na koji način bi mogao biti povezan s nedavnjim ubojstvima.

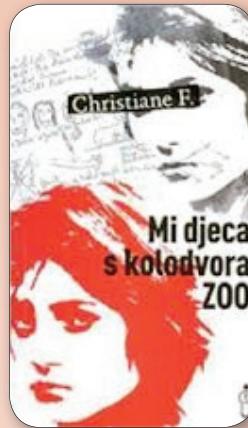
Dok se sve zapliće, toliko da je i samom čitatelju teško pratiti radnju, Spethman je zaokupljen analiziranjem dvojice novih pacijenata: predivne aristokratkinje koju muče noćne more i šahovskog genija koji je na rubu živčanog sloma. Također, pogušava odgonetnuti svoju povučenu i zagonetnu kćer Katarinu koja pazi da ne kaže previše, da se ne oda vlastitom ocu.

Citav grad strahuje, a psihanalitičar pokušava pronaći izlaz smisljavajući posljednji potez na šahovskoj ploči u igri s violinističkim virtuozom.

Napeti povijesni triler koji se teško ispušta iz ruke, kad se jednom čitatelj unese u radnju. Iako sama nisam ljubiteljica trilera, moram priznati da je ovo jedna od onih knjiga koje se čita u dahu.

Mi djeca s kolodvora ZOO, Christiane F.

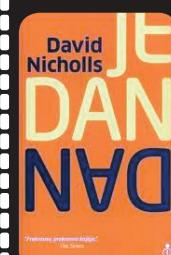
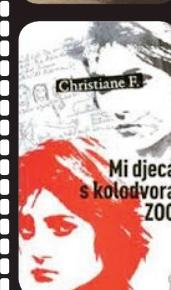
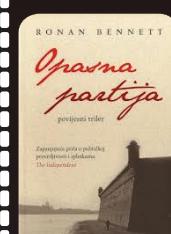
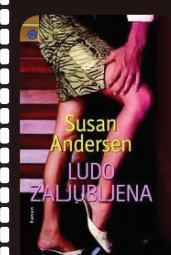
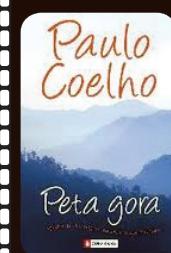
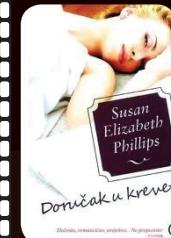
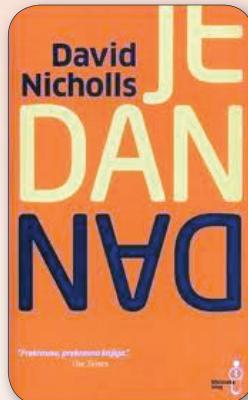
Potresna priča o tome kako loša obiteljska situacija, pogrešno društvo i želja za pažnjom mogu dovesti mladu osobu u svijet droge i alkohola te je pristom navesti da sama sebe odvede u ponor bez izlaza. Ona je krenula prvo od cigarete, preko jointa, tableta, da bi potom prešla na žlicu, limun i heroin.

Iako postoji mnogo knjiga o problemima s opijatima, ova se ističe, jer je, uz to što je slikovito opisan svaki utjecaj droge, prožeta i ljubavnom pričom, pisana kao autobiografija djevojke koja je proživjela prostituciju, drogiranja svakakve vrste te vidjela nešto za što je teško pomisliti i da postoji u našem svijetu.

Jedan dan, David Nicholls

Gorko-slatka romansa započinje 15. srpnja 1988. Emma i Dexter provode noć nakon što su diplomirali. Između njih razvija se neobičan odnos čije uspone i padove pratimo tijekom idućih dvadeset godina – uvijek na isti dan, 15. srpnja. Ona želi spasiti svijet, protivi se imperijalnoj politici Zapadnoga svijeta, želi pisati, radi u meksičkom restoranu, putuje s kazališnom grupom. On je dokoni sin dobrostojećih roditelja, samodopadni egoist burnoga društvenog života. Njegova je karijera, mladog televizijskog voditelja suludih emisija, u usponu. Previše razlika? Ne, između njih postoji ono nešto. Jedan dan, moderna je ljubavna priča, koja je u kratkom roku potukla sve rekorde čitanosti u svijetu, a 2011. godine dobila je i filmsku adaptaciju.

odabrala Ana Bašić

INTERVJU SA GLAZBENICAMA

Izreka da glazba liječi sve probleme i jade (čitaj - ljubav) poznata je iz davnina. U našoj su blizini dvije raspoložene i nasmijane djevojke kojima je ljubav glazba. I to ne bilo kakva glazba. Njihova je ljubav klavir. Buduće pijanistice zamolila sam da odgovore na nekoliko pitanja o hobiju koji im je ispunio život i slobodno vrijeme.

Kada si otkrila svoju ljubav prema klaviru?

Lucija: Još u vrtiću. Gledala sam TV i naišla na program gdje je baš u tom trenutku svirao Maksim Mrvica.

Vinka: Nije baš bila ljubav na prvi pogled, ljubav se javila nedavno, prije manje od jedne godine.

Tko te je potaknuo na bavljenje glazbom?

Lucija: Učiteljica iz osnovne škole.

Vinka: Tata.

Koliko dugo sviraš?

Lucija: 12 godina.

Vinka: 9 godina.

Bavi li se netko u tvojoj obitelji glazbom?

Lucija: Ne.

Vinka: Ne bavi se nitko profesionalno.

Što najviše voliš svirati? Zašto?

Lucija: Skladbe 20. stoljeća. Te su skladbe nerazumne, svi tonovi su zbijeni i nepovezani, pa se teže primijeti kad pogriješiš.

Vinka: Chopina, on mi najviše odgovara, svida mi se takva glazba.

Tko ti je uzor i po čemu?

Lucija: Ray Charles, crnac koji je unatoč svom problemu, sljepoći, uspio vrhunski svirati klavir i ne odustati, bez obzira na događaje koji su mu se dogodili u životu.

Vinka: Nemam neki uzor.

Pratiš li rad drugih glazbenika?

Lucija: Naravno da DA.

Vinka: Pratim rad svojih prijatelja i kolega, mlađih glazbenika.

Što misliš o: 2Cellos, Ani Rucner, Maximu Mrvici?

Lucija: Mislim da su oni jedina svjetla točka što se tiče glazbene estrade u Hrvatskoj. Svaka im čast što su se uspjeli izboriti za svoje mjesto i za svoje fanove.

Vinka: Posebni su po tome što rade, svidaju mi se njihove obrade, posebno 2Cellos. Neke mi se stvari i ne svidaju jer mislim da ponekad pretjeruju i da im je najvažnija atraktivnost i virtuozitet.

Vidiš li se u takvoj vrsti glazbe?

Lucija: Pa i ne baš jer me zanimaju neke druge stvari vezane za glazbu i klavir.

Vinka: Ne vidim.

Imaš li tremu prije koncerta?

Lucija: Naravno da imam malo treme, ali nakon odsviranog prvog takta, nestane.

Vinka: Imam, užasnu...

Imaš li rituale prije nastupa ili amajliju?

Lucija: Nemam baš neke određene rituale, osim što cijeli program prije početka ponovim u sporom tempu, a za amajliju mogu reći da je to pletena narukvica.

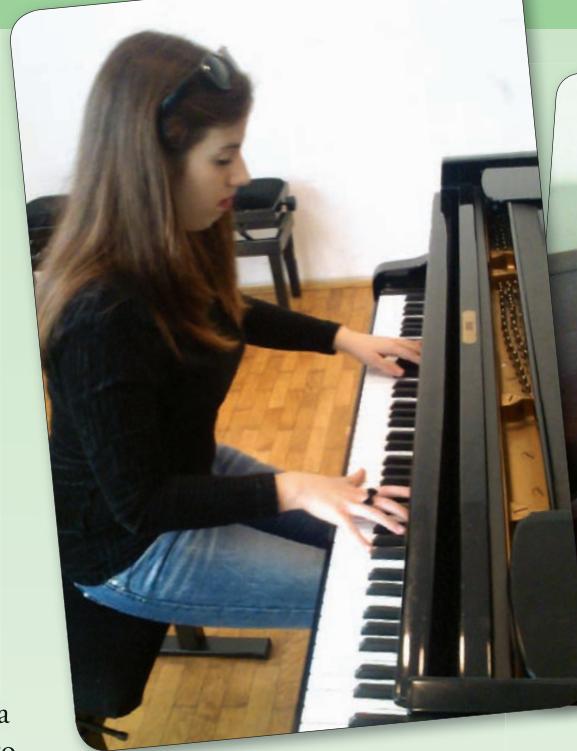
Vinka: Nemam ritual. Izbjegavam slušati sve nastupe prije svoga da trema bude što manja.

Tko ti je najdraža publika?

Lucija: Cimerice (na njihov nagovor napisano).

Vinka: Moja profesorica, jer je uvijek iskrena i realna.

Vinka Račić

Lucija Džimbeg

Posvećuješ li nastupe?

Lucija: Kako profesorica uvijek kaže: „Prvo sviraj za svoj gušć, za sebe, pa onda za druge.“

Vinka: Ne posvećujem, bitno je samo da ih uspješno odradim.

Kojim se hobijima još baviš?

Lucija: Nemam baš puno vremena za druge hobije, ali nađe se ponešto vremena za crtanje, sviranje u bendu i za davanje repeticija iz klavira.

Vinka: Uz dvije škole nemam baš vremena za druge hobije.

Glazba u budućnosti: profesionalno ili rekreativno?

Lucija: I jedno i drugo.

Vinka: Nadam se profesionalno.

Gdje se vidiš za desetak godina?

Lucija: Nadam se sa završenim faksom, s diplomom u ruci.

Vinka: Ne znam točno, ali valjda u glazbi.

Otkrij nam tajnu organizacije: kako stigneš uskladiti sve obvezе?

Lucija: Kad je najteže i kad se svega nakupi najbolje je otići na piće, sabrati se i vidjeti što dalje. Inače imam raspored svih obaveza.

Vinka: Više vremena posvetim stvarima i obavezama koje su mi važne, a ostale zapostavim. Ali, sve zajedno je uvijek pod kontrolom.

Biti glazbenik u domu: mane i prednosti?

Lucija: Prednosti baš i nema, mana je ta što se nema gdje vježbati.

Vinka: Dom ne utječe na mene što se toga tiče. Zbog Glazbene škole provodim malo vremena u domu tako da nema ni mana ni prednosti.

NISMO SAMO GENERACIJA DISKOKLUBOVA

Teško je među mojom generacijom pronaći pojedince koji u svoje slobodno vrijeme samoinicijativno i dobrovoljno posjećuju kulturne ustanove. Svetli primjeri postoje, ali, među glasnom gomilom koja se odgaja na turbo-folk hitovima teško ih je uočiti. U Domu su one prepoznate. Dom ih potiče ulaznicama za HNK, na taj način obogaćuju sadržaje, šire vidike i izvanškolsko obrazovanje.

Željela sam im uputiti svoje pohvale, te sam ih znatiželjna upitala zašto pojmovi poput "muzeja", "dvosatnog baleta" ili "izložbe" ne aktiviraju kod njih refleksje za zijevanje i kolutanje očima kao kod drugih.

Kažu da ih pokreće radoznalost. Bilo da su pročitale knjigu po kojoj se izvodi predstava, ili ih intrigira način života ljudi u prošlosti, ili pak dostignuća čovjeka. One, radoznala i otvorena srca odlaze po nova znanja, po nove doživljaje.

Možda razlog leži u tome što imaju mogućnost izbora i vlastitog odlučivanja. Bez pritisaka školskog sustava odlaze na mjesta koja ih privlače, gase značitelju na područjima koja ih zanimaju. Proširuju obzore i žele postati virtuozi nekih novih disciplina. Pokreće ih ambicija, da ih ono što nauče, izgrajuće kao bolje ljude.

Bez obzira na razloge koji potiču značitelju i poštovanje prema kulturnim sadržajima, te osvještene mlade djevojke su dio budućeg intelektualnog društva. One su nada umjetnicima da pored njih ne će ostati nezapaženi i podcijenjeni.

Marta Biskupović

NESPORAŽUM

Večer je. Napokon je zvonilo i posljednje zvono. Dok napuštam školu razmišljam o tome što me čeka za večeru u Domu. Na jelovniku piše „burek“. To, mislim ja, napokon su se sjetili da i burek uvrste u jelovnik! Sva sretna, brige ostavljam sa strane i brzim koracima stižem do blagovaonice. Kad tamo, na tanjuru nije burek već sirnica! Sva u čudu mislim: kako netko može zamijeniti meso sa sirom, napisati jedno a misliti posve nešto drugo? No, glad ne pita pa sam pojela i taj, nazovimo ga, burek (sirnica).

Nakon nekoliko dana na jelovniku ponovno burek (od sira), ali ovaj put ispravno napisan „sirnica“. Ah hajde, bolje išta nego ništa, mislim se, pa nije da je loša ta replika bureka, donekle zadovoljna dolazim do šaltera i očekujem sir umotan u prhko tjesto. Ali tamo ni sira ni prhkog tjesteta, već povelik komad kruha posut, ni manje ni više nego, šećerom!

Pa dobro je li ja stvarno ne vidim ili ovi ljudi ne znaju što je burek, a što sirnica?

Marija Drmić

(Zvoni telefon)

Nikolina: Dodji do mene.

Paulina: Činin nešto, doć će za po ure.

RAZGOVOR

Razgovaraju: Paulina Bračka i Nikolina Korčulanka,
zabilježila: Marija Hercegovka

Nikolina: Ala dobro je, čekan te.

(Za pola sata)

Paulina: Di će sist? Nima nijedne slobodne katride.

Nikolina: A di si bila?

Paulina: U crikvu.

Nikolina: Šta si tamo činila?

Paulina: Danas je blagdan Svih svjetih.

Nikolina: Biće da je bila u vas kojegod fešta?

Paulina: Je vela. Danas se ji nika spiza di vaja imat puno mjesa.

Nikolina: Ala doć će ja vas zavirit kod god.

Paulina: Slobodno moš doć, u petak nam je još jedna fešta u mistu. Nego, jesu gledala onu utakmicu rukometu niki dan?

Nikolina: Ma jesam snervali su me svu.

Paulina: I mene isto, kad sam se digla nako snervana pa mi je žnulj i razbi se. Posle smo cile dane raslovjeli o utakmici!

Nikolina: Meni otac zaludi i poče beštimat.

Jezik nove generacije

Како говоримо истим jezikom, on se uvelike razlikuje od mjesta do mjesta. Od rođenja nas uče govoriti onako kako se govor u našem domu, na ulici upotrebljavamo žargon, a u školi koristimo hrvatski književni jezik. Razlikujemo još kajkavski, štokavski i čakavski govor, zatim ikavicu, ekavicu i ijkavicu. Nije lako naučiti sva ta pravila i govore. Uz sve to, danas se javlja i "jezik nove generacije". Globalno povezivanje, Internet stranice i društvene mreže dovele su nas do potrebe da učimo nove riječi ako se želimo sporazumijevati s drugima. Većina tih riječi dolazi iz engleskog jezika, a ja sam ih pokušala pojednostavniti:).

Dakle, kako danas gotovo svaki dom ima računalo i pristup internetu, možemo reći da većina "surfa" i "googla" po cijele dane, odnosno pretražuje internet bez cilja. "Chatati" s prijateljima i "twitati", odnosno razgovarati i dopisivati se s njima, jako je zanimljivo. Također, "lajkanjem" dajemo do znanja da nam se sviđa ono što oni "šeraju", to jest dijeli sa nama! Internet može biti koristan, jer uz "skajpanje" se vidimo i komuniciramo sa osobama koje su daleko. Većina vršnjaka sve više "fejsa" - provodi vrijeme na stranici Facebook, što loše utječe na njih jer, na neki način, postaju "geekovi", ovisnici o internetu. Uz to javlja se veliki problem, "hakiranje" - korištenje ilegalnih programa za uzimanje tudihih osobnih informacija. Stoga bi trebali sve "lockati" odnosno zaštiti, kako bi bezbrižno mogli "downloadati i uploadati" podatke, preuzimati i stavljati ih na internet.

Nadam se da će vam ovaj mali rječnik pomoći u daljnjoj komunikaciji putem virtualnog svijeta, kako bi bili sto posto sigurni da razumijete sve što vam neko "linka"!

Milica Kotarac

Što je to:

"Tu ti tu rum tu tu tu"?

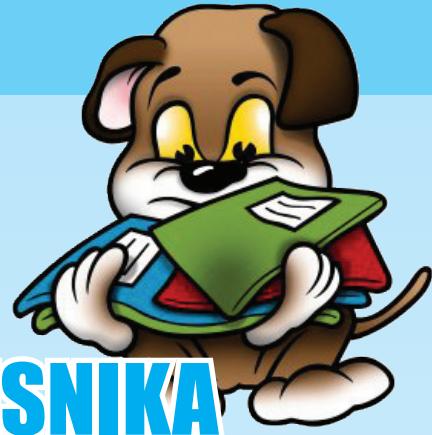
Ingrid u Bruxellesu
naručuje dva čaja u sobu 222!

Nacrtala Palmina Roglić, II. Gimnazija Split, I.a

T E S T

KOLIKO DOBRO POZNAJEŠ TEKSTOVE HRVATSKIH PJESNIKA

**1. U predvečerje, iznenada / Ni do kog iz
dubine gledan/ Pojavio se ponad grada, oblak
jedan.**

- a) Oblak – Antun Gustav Matoš
- b) Oblak – Dobriša Cesarić
- c) Oblak – Tin Ujević

**2. I kada se neopisivo javlja čežnja za nekim,
tko bi bio dobar, naš, bliz, intiman drug...**

- a) Čežnja – Dragutin Tadijanović
- b) Čežnja - Miroslav Krleža
- c) Čežnja – Antun Branko Šimić

**3. Čovječe pazi, da ne ideš malen ispod
zvijezda...**

- a) Opomena – Miroslav Krleža
- b) Opomena – Antun Branko Šimić
- c) Opomena – Antun Gustav Matoš

**4. Gledao sam te sinoć. U snu. Tužnu. Mrtvu. U
dvorani kobnoj, u idili cvijeća ...**

- a) Utjeha kose – Dragutin Tadijanović
- b) Utjeha kose - Antun Gustav Matoš
- c) Utjeha kose – Tin Ujević

5. „Nosim sve torbe a nisam magarac“

- a) Miroslav Krleža
- b) Dragutin Tadijanović
- c) Dobriša Cesarić

**6. Duša je strasna u dubini, ona je zublja u
dnu noći ... plačimo, plačimo u tišini, umrimo,
umrimo u samoći.**

- a) Notturno – Antun Gustav Matoš
- b) Notturno – Tin Ujević
- c) Notturno – Antun Branko Šimić

**7. Ti koja imaš ruke nevinije od mojih, ostani kraj
njegova uzglavlja, i budi blaga u njegovu snu.**

- a) Ti koja imaš nevinije ruke – Ivana B. Mažuranić
- b) Ti koja imaš nevinije ruke – Vesna Parun
- c) Ti koja imaš nevinije ruke Vesna Krmpotić

**8. Alkohol ubija ... znamo, o znamo, znamo da
alkohol škodi. No rakije, rakije, rakije amo, jer
utjehe nema u vodi.**

- a) Vagonaši – Dobriša Cesarić
- b) Vagonaši – Tin Ujević
- c) Vagonaši – Vesna Parun

9. „Ni med cvetjem ni pravice“ djelo je ...

- a) Ivana Brlić – Mažuranić
- b) Dobriša Cesarić
- c) Miroslav Krleža

10. Himnu slobodi napisao je:

- a) Tin Ujević
- b) Ivan Gundulić
- c) Dobriša Cesarić

10. Himnu slobodi napisao je Ivan Gundulić.

9. „Ni med cvetjem ni pravice“ napisao je Miroslav Krleža;
„Vagonaši“ Dobriše Cesarić;

8. Poznati stihovi „Alkohol ubija ...“ su iz pjesme
Vesna Parun;

7. „Ti koja imas nevinije ruke“ je pjesma koju je napisala
Dragutin Tadijanović;

6. „Notturno“ je pjesma koju je napisao Tin Ujević;

5. Pjesmu „Nosim sve torbe a nisam magarac“ napisao je
Dragutin Tadijanović;

4. „Utjeha kose“ je pjesma Antuna Gustava Matosa;

3. „Opomena“ je pjesma Branka Šimića;

2. „Čežnja“ je pjesma Miroslava Krleža;

1. „Oblak“ je pjesma koju je napisao Dobriša Cesarić;

Kako bi se molio vaki horoskopski znak?

OVAN

Bože, molim te, daj mi strpljenja, ako može odmah.

BIK

Bože, pomogni mi prihvatići promjene u životu, ali ne moraš žuriti jer upravo kuham večeru.

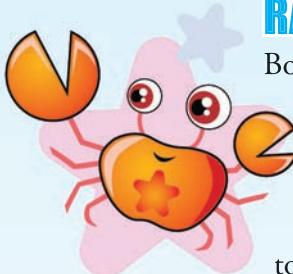
BLIZANAC

O Bože, ili možda boginjo? Gdje si? Tko si? Koliko vas zapravo ima? Kojemu da se zapravo molim?

RAK

Bože, molim te, dok sam na putu čuvaj moju mamu, moje prijatelje, moj stan i moju domovinu. (Draga mama, znam da ne bih trebao biti toliko ovisan o tebi, idem na put i ne će me biti tri dana. Zvat ću te sutra, u utorak, srijedu i četvrtak, čim se vratim.)

LAV

Bože, kladim se da si ponosan što sam upravo ja tvoje dijete!

DJEVICA

Bože, molim te, učini da svijet bude bolji, koncentriraj se dok to činiš, molim te. Zadnji put si napravio puno grešaka.

VAGA

O, Bože, znam da bih sam morao donositi odluke. S druge strane, što ti o tome misliš?

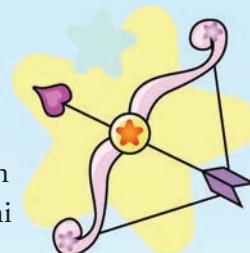
ŠKORPION

Bože, pomogni mi oprostiti ljudima koji su me povrijedili, ne dopusti da to zaboravim i podsjeti me da tim ljigavim gadovima kad-tad uzvratim.

STRIJELAC

Jedini, svemoćni, sveznajući, uzvišeni, svemogući, vječni, moj, samo moj Bože, molio sam te već milijun puta, pomogni mi ne pretjerivati u životu!

JARAC

Dragi moj Bože, zapravo te nemam što tražiti. Mislim da je bolje da to ipak napravim sam. Svejedno, hvala ti što si tu pored mene.

VODENJAK

Bože, znam da čuješ i moje misli i da te ne trebam posebno pozivati. S druge strane, mislim da smo svi mi bog. Onda, čemu molitve?!

RIBA

Bože svih nebesa, popio sam osam votki da isperu svu moju tugu i jad. Smijem li ovom devetom nazdraviti tvojoj neizmjernoj slavi i milosti?!

